

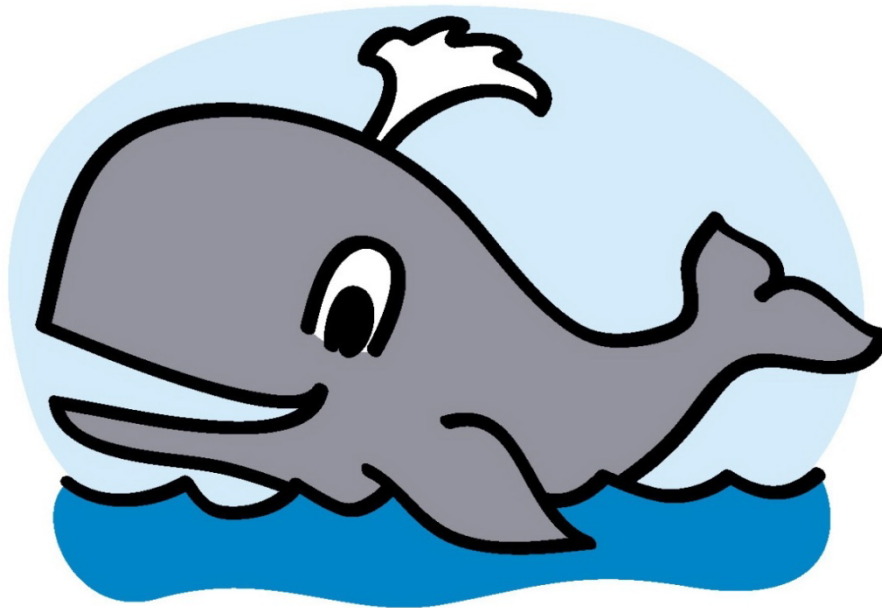
**ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΝΕΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ «ΑΡΧΙΓΕΝΕΙΟ»**

Πρόγραμμα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης

**«Φυσικό Περιβάλλον και Προστασία – Τα ζώα μας
κινδυνεύουν»**

Διδακτικό διαθεματικό Σενάριο

**«Το Τραγούδι της Φάλαινας - Ζώα της Ελλάδας που απειλούνται
με εξαφάνιση»**

Τάξη: Β2, Σχολικό έτος 2018 - 2019

Σχεδιασμός – Δημιουργία Σεναρίου: Τσαχιρίδου Βαρβάρα, Δασκάλα

Το παρόν διαθεματικό διδακτικό σενάριο αναφέρεται στο σοβαρό οικολογικό πρόβλημα των υπό εξαφάνιση άγριων ζώων από την ελληνική πανίδα και υλοποιήθηκε από τους μαθητές της Β2' τάξης στη διάρκεια του Β' και Γ' τριμήνου κατά την εκπόνηση Προγράμματος Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης.

Με αφορμή τη 2η ενότητα «Τα Ζώα του Τόπου μας - Απειλούμενα Είδη» στο γνωστικό αντικείμενο της Μελέτης Περιβάλλοντος, οι μαθητές εστίασαν στην ανάδειξη των βασικών χαρακτηριστικών των απειλούμενων ζώων στην Ελλάδα συγκεντρώνοντας πληροφορίες από το διαδίκτυο, στους κινδύνους που αντιμετωπίζουν καθώς και στα αίτια που οδηγούν στη ραγδαία μείωση του πληθυσμού τους.

Για την υλοποίηση του σεναρίου οι μαθητές χωρίστηκαν σε ομάδες των τριών ή τεσσάρων ατόμων. Ο χωρισμός βασίστηκε στο κοινωνιόγραμμα της τάξης. Η χρήση της ομαδοσυνεργατικής μεθόδου είναι απαραίτητη εφόσον η συνεργατική μάθηση μέσω της αλληλεπίδρασης των μαθητών σε ομάδες προάγει την αυθεντική επικοινωνία στην τάξη με όρους ισότιμης και ενεργητικής συμμετοχής των μαθητών. Κάποιες φορές οι μαθητές εργάστηκαν και ως μια ενιαία αλληλεπιδραστική ομάδα.

Για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση του διδακτικού σεναρίου η υλικοτεχνική υποδομή που απαιτήθηκε ήταν ο υπολογιστής της τάξης, βιντεοπροβολέας, σύνδεση στο διαδίκτυο (μηχανή αναζήτησης), εγκατεστημένα τα απαιτούμενα εκπαιδευτικά λογισμικά (γραφείου (κείμενογράφος, προβολής βίντεο) για την επεξεργασία και παρουσίαση των δεδομένων.

Συμβατότητα με το ΔΕΠΠΣ και ΑΠΣ

Ο γενικός σκοπός της Μελέτης του Περιβάλλοντος σύμφωνα με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο είναι η απόκτηση γνώσεων και η ανάπτυξη δεξιοτήτων, αξιών και στάσεων, που επιτρέπουν στο μαθητή να παρατηρεί, να περιγράφει, να ερμηνεύει και σε κάποιο βαθμό να προβλέπει τη λειτουργία, τους συσχετισμούς και τις αλληλεπιδράσεις του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος μέσα στο οποίο αναπτύσσεται η ανθρώπινη δραστηριότητα στο χώρο και στο χρόνο, με τρόπο ώστε να οδηγείται στη συνειδητοποίηση των πλεονεκτημάτων και της ανάγκης για αειφόρο ανάπτυξη του πλανήτη. Η διαδικασία αυτή αποσκοπεί στη δημιουργία μιας σφαιρικής αντίληψης για τη ζωή που συνιστά κυρίως την ανάπτυξη γνωστικών διασυνδέσεων και αλληλεπιδράσεων μεταξύ διαφορετικών αντικειμένων, στις οποίες η έμφαση δίνεται στην αντιμετώπιση του μαθητή ως ερευνητή.

Το σενάριο ανταποκρίνεται απόλυτα στις απαιτήσεις του αναλυτικού προγράμματος σπουδών, καθώς οι δραστηριότητές του είναι συμβατές με την ύλη του σχολικού βιβλίου της Β΄ δημοτικού της Μελέτης Περιβάλλοντος

Προκαταβολικός οργανωτής

Ενεργοποίηση του ενδιαφέροντος των μαθητών, ανάδειξη των ιδεών τους αναφορικά με τα απειλούμενα άγρια ζώα στην Ελλάδα.

Οι μαθητές καλούνται από τον εκπαιδευτικό να ανακαλέσουν τις γνώσεις τους σχετικά με τα ζώα που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν. Γίνεται μια ολιγόλεπτη συζήτηση.

Δραστηριότητα!

Οι μαθητές σχεδιάζουν το περίγραμμα μιας φάλαινας και το γεμίζουν με εικόνες και πληροφορίες σχετικές με τα ζώα που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν.

Εστίαση στο θηλαστικό φάλαινα!

Παροιμία!

- Είμαι το μεγαλύτερο ζώο και μου αρέσει να τραγουδάω στη θάλασσα. Ποια είμαι;

Γνωμικά:

- Με καρδιά τόσο μεγάλη, όσο της φάλαινας.
- Φάλαινες μεγάλες σαν τους λόφους κι ήρεμες σαν το φεγγάρι.

Πληροφορίες:

- Το θηλαστικό έχει μεγάλες κολυμβητικές ικανότητες. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει το κυνήγι της φάλαινας. Οι φάλαινες φαρεύονται για το κρέας τους, για το λίπος τους και τα κόκαλά τους. Επίσης πολύ χρήσιμο είναι το συκώτι της φάλαινας. Η ηλικία τους μπορεί να ξεπεράσει και τα 100 χρόνια!
-

ΤΡΑΓΟΥΔΙ - Η πολύ λαιμαργη φάλαινα που έφαγε τη θάλασσα

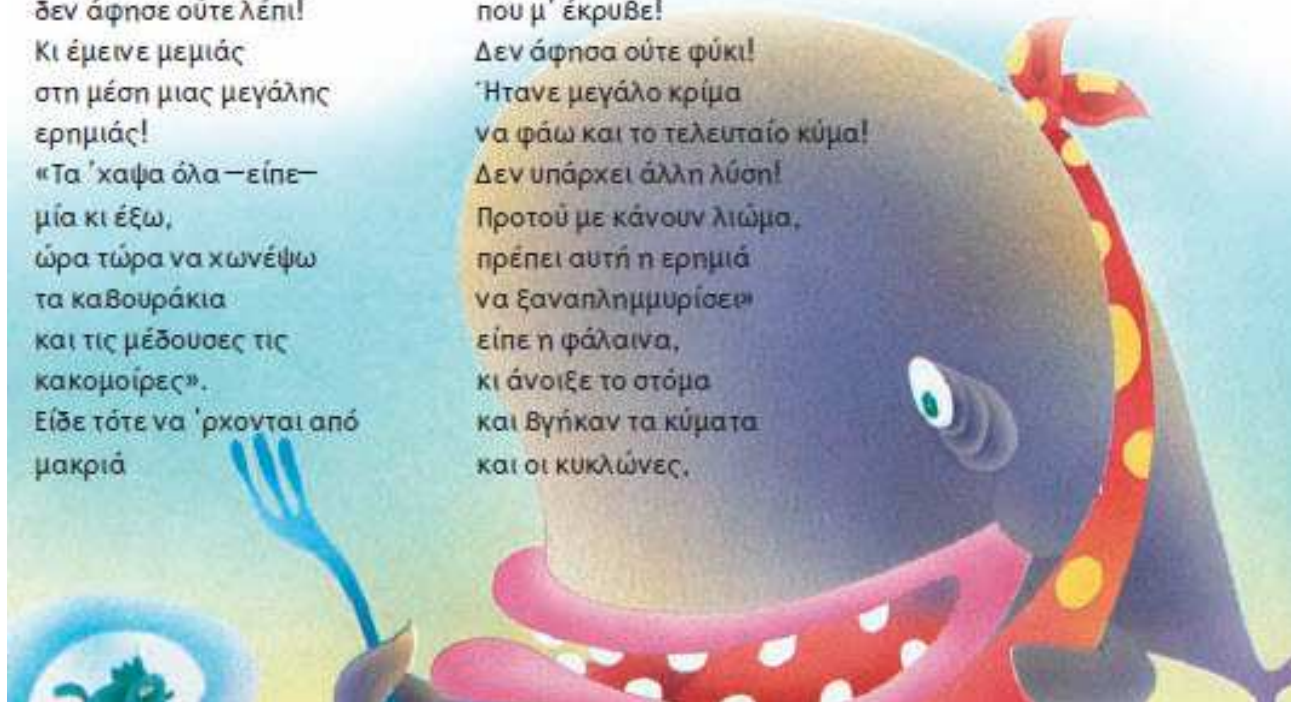
Η πολύ λαιμαργη φάλαινα που έφαγε τη θάλασσα

Κατάπτε όλα τα κύματα,
όλες τις σταγόνες,
όλους τους ναύτες,
όλες τις γοργόνες,
όλους τους φάρους,
όλους τους ξιφίες,
τους σπάρους, τα χταπόδια
και τους αστερίες!
Τα κανό, τα καβουράκια
και της θάλασσας
τ' αλογάκια!
Έφαγε με φόρα
τις βάρκες μία μία
και με μεγάλη βουλιμία
τα αεροπλανοφόρα
και της γραμμής τα πλοία!
Και, πράγμα που δεν πρέπει,
δεν άφησε ούτε φύκι,
δεν άφησε ούτε λέπι!
Κι έμεινε μεμιάς
στη μέση μιας μεγάλης
ερημιάς!
«Τα 'χαψα όλα —είπε—
μία κι έξω,
ώρα τώρα να χωνέψω
τα καβουράκια
και τις μέδουσες τις
κακομοίρες».
Είδε τότε να 'ρχονται από
μακριά

με καμάκια μυτερά
έξι εφτά φαλινοθήρες!
«Αχ! —σκέφτηκε—
τι συμφορά!
Έρχονται να με σκοτώσουν,
να με κάνουν μαργαρίνη
και μπανέλες!
Τι τις ήθελα τις τρέλες;
Τι τρομάρα! Τι τρεμούλα!
Αχ μανούλα μου, γλυκιά
μανούλα!»
Τι να κάνει, τι;
Ούτε νερό
να κολυπήσει,
ούτε θάλασσα
για να κρυφτεί!
«Αχ —φώναξε— τι φρίκη!
έφαγα τη θάλασσα
που μ' έκρυβε!
Δεν άφησα ούτε φύκι!
Ήτανε μεγάλο κρίμα
να φάω και το τελευταίο κύμα!
Δεν υπάρχει άλλη λύση!
Προτού με κάνουν λιώμα,
πρέπει αυτή η ερημιά
να ξαναπλημμυρίσει»
είπε η φάλαινα,
κι άνοιξε το στόμα
και βγήκαν τα κύματα
και οι κυκλώνες,

οι ναύτες, τα πέλαγα
και οι γοργόνες,
οι σπάροι, οι ξιφίες,
τα χταπόδια και οι αστερίες,
τα κανό, τα καβουράκια
και της θάλασσας
τ' αλογατάκια.
Έκανε η φάλαινα
ένα μακροβούτι,
στο νεράκι χώθηκε,
κρύφτηκε και σώθηκε!
Κι από τότε τής κόπηκε
η λαιμαργία
και τρώει τις μαριδες
μία μία!

Ευγένιος Τριβιζάς

Κριτήρια - Στόχοι Επιλογής του Προγράμματος:

Να ευαισθητοποιηθούν, να δραστηριοποιηθούν και να συμμετάσχουν ενεργά στην προστασία των ζώων που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν έτσι ώστε να αγαπήσουν το περιβάλλον και να μάθουν να σέβονται την ισορροπία της φύσης.

Να αποκτήσουν γνώσεις για τα ζώα της Ελλάδας που απειλούνται με εξαφάνιση αναζητώντας και μόνοι και ομαδικά πληροφορίες.

Να καλλιεργήσουν τη δημιουργικότητα και τη φαντασία τους.

Να ενταχθούν σε ομάδες και να συνεργαστούν για να μάθουν να εκφράζουν τις απόψεις τους και να σέβονται τη γνώμη του άλλου.

Να αναπτύξουν κριτική και δημιουργική σκέψη μέσα από βιωματικές προσεγγίσεις έτσι ώστε να ενισχύσουν τη συναισθηματική τους νοημοσύνη προβάλλοντας την αυτοεκτίμηση, την αυτονομία και την αυτοπεποίθησή τους καθώς και τη θετική εικόνα του εαυτού τους.

Να εκτιμήσουν τα παιδιά πόσο μοναδικά και πολύπλοκα είναι τα ζώα με το να γνωρίσουν μερικά από τα χαρακτηριστικά και τις ικανότητες που έχουν .

Να καταλάβουν ότι τα ζώα έχουν πολλά κοινά στοιχεία με εμάς, ότι είναι πλάσματα που ζουν και νιώθουν και πρέπει να τα φερόμαστε με σεβασμό και συμπόνια άσχετα από το πόσο μικρά ή περίεργα φαίνονται.

Να προσεγγίσουν διαθεματικά το θέμα και έτσι να διασκεδάσουν, να παίξουν, να χαρούν μέσα από ποικίλες δραστηριότητες:

Γνωστικά Αντικείμενα

Γλώσσα: Παραγωγή γραπτού και προφορικού λόγου (δημιουργία ομαδικού «Σκέφτομαι και Γράφω», συμπλήρωση φύλλων εργασίας, δημιουργία κρυπτόλεξου). Αξιοποίηση και επεξεργασία διάφορων μέσων λόγου (παραμύθια-μύθοι του Αισώπου, περιοδικά, παροιμίες, αινίγματα και παιχνίδια που έχουν σχέση με τα ζώα).

Εικαστικά: Ζωγραφική, κατασκευές, κολάζ .

Νέες Τεχνολογίες: Συλλογή πληροφοριών και εικόνων, καταγραφή των δεδομένων και παρουσίαση στο τέλος της χρονιάς (Power Point) των εργασιών από τους ίδιους.

Θέατρο: Αυτοσχεδιασμοί και δραματοποίηση

Μελέτη Περιβάλλοντος: Εξερεύνηση του φυσικού περιβάλλοντος «Τα ζώα υπό εξαφάνιση του τόπου μου». Περιβαλλοντική επίσκεψη στο δάσος του Σείχ Σου

Μουσική: Δημιουργία και μελοποίηση τραγουδιών.

Φιλαναγνωσία: Ανάγνωση και επεξεργασία βιβλίων σχετικών με το επιλεγμένο θέμα, εμπλουτισμός του λεξιλογίου των μαθητών.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- Συγκέντρωση πληροφοριών και φωτογραφιών από βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες και το διαδίκτυο.
- Καταγραφή πληροφοριών, παροιμιών, παιχνιδιών, μύθων του Αισώπου κλπ.
- Ανάγνωση και επεξεργασία λογοτεχνικών βιβλίων.
- Παρακολούθηση βίντεο.
- Μελοποίηση τραγουδιών.
- Σχεδιασμός του περιγράμματος μιας φάλαινας γεμάτης με εικόνες και πληροφορίες σχετικές με τα ζώα που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν.
- Συμπλήρωση Φύλλων Εργασιών για τη φάλαινα και τη χελώνα καρέτα.
- Σκέφτομαι και Γράφω (Ομαδικό)
- Κρυπτόλεξο.
- Παιχνίδι μνήμης με κάρτες για τα απειλούμενα είδη.
- Ζωγραφική , χειροτεχνίες.
- Περιβαλλοντική επίσκεψη στο Σείχ Σου
- Δραματοποίηση θεατρικού κειμένου.
- Βιβλιοδεσία.

ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΙΔΗ

Απειλούμενο ονομάζεται κάθε είδος ζωντανού οργανισμού το οποίο απειλείται με εξαφάνιση στο άμεσο μέλλον. Η διεθνής οργάνωση που δραστηριοποιείται για την προστασία των απειλούμενων ειδών είναι η Παγκόσμια Ένωση Προστασίας της Φύσης IUNC, η οποία χωρίζει τα απειλούμενα είδη σε τρεις κατηγορίες. Στα είδη που βρίσκονται σε κρίσιμη απειλή, στα είδη που είναι απλώς απειλούμενα και στα είδη που είναι εκτεθειμένα.

Αποτύπωση σημαντικών πληροφοριών για τα ζώα της Ελλάδας που απειλούνται με εξαφάνιση.

1. Συγκέντρωση πληροφοριών και φωτογραφιών από βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες και το διαδίκτυο και καταγραφή γνωμικών, παροιμιών, και μύθων του Αισώπου.)
2. Μελοποίηση και δημιουργία τραγουδιών

ΑΡΚΟΥΔΑ

Παροιμίες - Γνωμικά

Είναι μεγάλη και τρανή μέσα στα δάση κατοικεί: Τι είναι;

Είμαι δυνατός σαν αρκούδα.

Μαλλιαρός σαν αρκούδα.

Αντί για λαγό, έβγαλε αρκούδα... (ατυχίες)

Αρκούδα κακομούτσουνη με τα χοντρά ποδάρια...

(Σωματώδης, άσχημη γυναίκα)

Νηστικό αρκούδι δε χορεύει.

Είναι ζώο που δεν έχει φυσικούς εχθρούς. Ο μοναδικός εχθρός της είναι ο άνθρωπος. Έχει άριστη ακοή και όσφρηση όμως λιγότερο καλή όραση.

Η αρκούδα μπορεί να τρέξει με ταχύτητα 40-50 χιλιόμετρα την ώρα. Το ενήλικο θηλυκό ζυγίζει από 60 ως 120 κιλά, ενώ το ενήλικο αρσενικό είναι συνήθως πιο μεγαλόσωμο και το βάρος του κυμαίνεται από 110 ως 250 κιλά. Η αρκούδα ζει περίπου 20 με 25 χρόνια.

Δεν είναι εκ φύσεως επιθετικό ζώο. Μπορεί βέβαια όπως κάθε αμυνόμενο ζώο να εκδηλώσει επιθετική συμπεριφορά για εκφοβισμό. Όταν σηκώνεται στα πιασινά της πόδια δεν εκδηλώνει επιθετική διάθεση, η κίνηση αυτή είναι ανιχνευτική και έχει απλά σκοπό να αυξήσει το οπτικό της πεδίο. Αμυντικό ρόλο έχει το δυνατό της μούγκρισμα.

Ο χειμέριος ύπνος είναι ένας ακόμα τρόπος προσαρμογής της αρκούδας στις αντίξοες συνθήκες του περιβάλλοντος όπου ζει.

Χαρακτηριστικά της στοιχεία είναι:

- η μεγάλη ταχύτητα της,
- η ευκινησία της,
- η ικανότητα της να ψαρεύει,
- η ικανότητα της στην αναρρίχηση,
- η χρήση του μπροστινού ποδιού ως "χέρι" κ.α.

Η αρκούδα είναι ζώο παμφάγο με προτίμηση στα βατόμουρα, άγρια κορόμηλα, κεράσια, μήλα, αχλάδια, σμέουρα, αγριοφράουλες, βελανίδια, καρπούς οξιάς, βολβούς, ρίζες και χόρτα, μέλι, μικρά και μεγάλα θηλαστικά, έντομα, μυρμήγκια, βατράχια, σαλιγκάρια, ψάρια και χελώνες.

Καφέ Αρκούδα

Μια αρκούδα καφέ, μια αρκούδα καφέ
τρέχει φορτωμένη μ' ένα ξύλινο μπουφέ.
Αρκούδα καφέ, αρκούδα καφέ
πού τον πας αρκούδα μου τον ξύλινο μπουφέ;

Τον πάω γρήγορα στην Θήβα
στη χωματένια μου καλύβα
που `χει σε κάθε της φεγγίτη
μία φωλιά μ' ένα σπουργίτη,
που `χει κι αντί για κεραμίδια
φλούδια από φουντούκια
και ξερά καρύδια.

Μια αρκούδα καφέ, μια αρκούδα καφέ

τρέχει φορτωμένη μ' ένα ξύλινο μπουφέ.

Αρκούδα καφέ, αρκούδα καφέ

τι θα βάλεις πες μου μες στον ξύλινο μπουφέ;

Θα βάλω μια ψητή μπριζόλα,

ζεστή φακή στην κατσαρόλα.

Ένα καφέ με το καϊμάκι

κι ένα χοντρό σοκολατάκι

και μοναχή μου θα πλαγιάσω

δίπλα στον μπουφέ μου να ξεχειμωνιάσω.

Μια αρκούδα καφέ, μια αρκούδα καφέ

τρέχει φορτωμένη μ' ένα ξύλινο μπουφέ.

Αρκούδα καφέ, αρκούδα καφέ

τρέχα τρέχα τρέχα με τον ξύλινο μπουφέ!

(Εδώ Λιλιπούπολη-Το καφέ χρώμα)

ΛΥΚΟΣ

Παροιμίες - Γνωμικά

Έχει ξάδερφο τον σκύλο κι όμως δεν τον έχει φίλο .Τι είναι;

Ο λύκος στην αναμπουμπούλα χαίρεται.

Ο λύκος έχει το όνομα και η αλεπού τη χάρη.

Γλύτωση από το στόμα του λύκου.

Έκανες τον λύκο φίλο, βάστα ένα κομμάτι ξύλο.

Αμα μπει ο λύκος στο μαντρί, θα αρπάξει του φτωχού το αρνί.

Έβαλαν το λύκο να φυλάξει τα πρόβατα.

Οι λύκοι είναι πολύ κοινωνικοί και κάθε αγέλη μπορεί να φτάνει μέχρι και τα 36 άτομα , αλλά συνήθως αποτελείται από 5 έως 9 άτομα. Ο αρχηγός της αγέλης είναι το κυρίαρχο αρσενικό.

Περνάνε μια μοναδική φάση(φθινόπωρο και χειμώνα) όπου μπορούν να καλύψουν έως και 200χμ την ημέρα και μια στάσιμη φάση (άνοιξη και καλοκαίρι) κατά τη διάρκεια της οποίας ανατρέφουν τα κουτάβια. Ζούνε έως και 13 χρόνια, με μέσο όρο 5-6 χρόνια

Όταν θέλουμε να υποδείξουμε πως δεν τοποθετήθηκε το κατάλληλο πρόσωπο, για να φυλάξει κάτι, μεταχειριζόμαστε τη φράση: «έβαλε ή έβαλαν το λύκο να φυλάξει τα πρόβατα».

Η έκφραση έχει και αυτή την προέλευσή της από τους μύθους του Αισώπου:

Κάποτε ένας βοσκός αντιλήφθηκε πως κάθε μέρα ένας λύκος ερχόταν πίσω από τα πρόβατά του. Στην αρχή φοβήθηκε πολύ και φυλαγόταν. Σιγά – σιγά όμως πήρε θάρρος, γιατί είδε πως ο λύκος μάλλον τα φύλαγε τα πρόβατα, μια και ποτέ του δεν πείραξε κανένα. Τότε παραπήρε θάρρος και μια μέρα αποφάσισε να βάλει το λύκο να του φυλάξει τα πρόβατα κι αυτός να κατέβαινε στην πόλη, για να ψωνίσει. Έτσι κι έγινε. Αυτό , όμως, περίμενε και ο λύκος και σαν είδε τον τσοπάνη να απομακρύνεται, έπεσε απάνω στο κοπάδι και το αποδεκάτισε. Όταν γύρισε πίσω ο βοσκός και είδε τη συμφορά που του έκανε ο λύκος, κούνησε με λύπη το

κεφάλι του λέγοντας: «ποιος μου είπε να εμπιστευτώ τα πρόβατά μου σε ένα λύκο;»

Ο λύκος της ψυχής μου (Τραγούδι)

Εγώ μεγάλωσα μ' αρχές

ανατροφή και συμβουλές

και από αυστηρούς γονείς

Οι δάσκαλοι και οι συγγενείς

σ' εμένα είχαν ποντάρει

να γίνω το καλό παιδί

αρνάκι άσπρο και παχύ

της μάνας του καμάρι

Μα ο λύκος της ψυχής μου τραγουδάει

στο δάσος της ζωής μου ξενυχτά

ο λύκος της ψυχής μου τραγουδάει

κανείς το λύκο δεν τον κυβερνά

Μα τις ελπίδες τους αυτές
εγώ τις πρόδωσα που λες
και από θρεφτάρι στο μαντρί
καλύτερα με συγκινεί
να γίνω εγώ μακάρι
λύκος μαύρος και λιγνός
του πατέρα του καημός
αντί στη γυάλα ψάρι
(Magic de Spell)

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΕΛΑΦΙ

Το κόκκινο ελάφι απειλείται με εξαφάνιση λόγω του κυνηγιού αλλά και της καταστροφής των δασών στα οποία ζουν. Το αρσενικό έχει κέρατα ενώ το θηλυκό όχι. Ζουν από 15 έως 27 χρόνια. Στην Ελλάδα ζουν περισσότερο στα δάση. Τα περισσότερα ελάφια στην Ελλάδα ζουν στο Δρυμό της Πάρνηθας. Επίσης τα συναντάμε και στη Ροδόπη. Για να προλάβουμε την εξαφάνιση τους έχουμε δημιουργήσει κρατικά εκτροφεία, μέρη δηλαδή όπου τα μεγαλώνουμε και στη συνέχεια κάποια από αυτά τα αφήνουμε στη φύση.

ΤΡΕΦΕΤΑΙ ΜΕ : κλαδιά, φύλλα, πόες

Γρήγορος σαν ελάφι...

Περπατά σα λαφίνα...

Το ελάφι στη Χριστιανική θρησκεία.

Ένα χωρίο στην Παλαιά Διαθήκη λέει: «Όπως το ελάφι πίνει το νερό στην πηγή, έτσι κι ο χριστιανός πρέπει να πίνει το πνευματικό νερό, δηλαδή τον λόγο του Θεού».

Ο κόκκινος σκίουρος στην Ελλάδα

Είναι ένα μικρό, ευκίνητο, τρωκτικό με λεπτό σώμα. Τα χρώματα του ποικίλλουν καθώς το καλοκαίρι έχει έντονο κόκκινο-καφέ χρώμα και το χειμώνα σοκολατί-καφέ χρώμα με γκρίζες ανταύγειες, ενώ το στήθος του είναι μόνιμα λευκό.

Οι σκίουροι τρώνε μια μεγάλη ποικιλία τροφών, όπως **καρπούς από κουκουάρια, καρύδια, φουντούκια, αμύγδαλα, βατόμουρα και άλλα φρούτα του δάσους, άνθη, μανιτάρια, έντομα, ακόμη και αυγά πουλιών.** Αποθηκεύουν στη γη και στις

τρύπες των δέντρων μεγάλες ποσότητες καρπών για να τις χρησιμοποιήσουν σε περίπτωση ανάγκης.

Οι σκίουροι αποτελούν αγαπημένο θήραμα για πολλά ζώα ιδιαίτερα αρπακτικά πουλιά, κουνάβια, νυφίτσες, αλεπούδες και αγριόγατες. Μεγαλύτερος όμως κίνδυνος είναι η συνύπαρξη του με τον γκρι σκίουρο .Η επικράτηση του γκρι σκίουρου έγινε επειδή είναι μεγαλύτερος, πιο προσαρμοστικός , αλλά και γιατί κουβαλάει έναν θανατηφόρο ιό που αποδεκατίζει τους κόκκινους σκίουρους. Ο ίδιος έχει ανοσία.

Ο κόκκινος σκίουρος προστατεύεται από τη σύμβαση της Βέρνης,

ΑΓΡΙΟΓΙΔΟ

Ολημερίς τρέχω και σκαρφαλώνω στις ράχες των ψηλών και απόκρημνων βουνών.

Στην Ελλάδα, έχουμε απομείνει περίπου 500, που ζούμε στην Πίνδο, στον Όλυμπο, στα βουνά της Στερεάς Ελλάδας και στις οροσειρές των βορείων συνόρων. Είμαι ατίθασο και όμορφο. Το τρίχωμά μου, ενώ το χειμώνα είναι σκούρο καφέ, σχεδόν μαύρο, την άνοιξη γίνεται ανοιχτόχρωμο. Όλα έχουμε όρθια και γυριστά προς τα πίσω κέρατα και δυο λωρίδες σκουρόχρωμες στο κεφάλι μας, που ξεκινούν από τη βάση των κεράτων και φτάνουν έως τη μουσούδα μας. Τρώω φύλλα, κλαδάκια, λειχήνες, βελόνες πεύκων και άλλων κωνοφόρων δέντρων.

ΒΑΣΙΛΑΕΤΟΣ

Είναι το δυνατότερο απ' όλα τα πουλιά γι' αυτό και τα πετούμενα τον έχουν βασιλιά . Τι είναι;

Είμαι ο ΒΑΣΙΛΑΕΤΟΣ... .. ο «βασιλιάς των πουλιών». Έχω
ράμφος γαμψό και αετίσια μάτια που μπορούν και βλέπουν
χιλιόμετρα μακριά. Λιμπίζομαι τα μικρά θηλαστικά .Τα αρπάζω
και τα σηκώνω με το ράμφος μου. Φτιάχνω τη φωλιά μου στα
φυλλώματα των δέντρων και μ' αρέσει να ζω κοντά σε
υγρότοπους. Τους χειμώνες μεταναστεύω σε πιο ζεστά μέρη,
όπως η Ελλάδα και η Μέση Ανατολή.

Κι ο κόρακας τα παιδιά του αετόπουλα τα βλέπει.

Ο αετός μύγες δεν πιάνει και με μύγες δεν χορταίνει.

Αετίσια ματιά.

Είναι αητός!

Ο αετός στη Χριστιανική θρησκεία.

*Ένα χωρίο στην Αγία Γραφή λέει: «Όπως ο αετός είναι περήφανο
πουλί, έτσι και ο χριστιανός πρέπει να πετά ψηλά». Τον αετό τον
χρησιμοποιούσε πάρα πολύ η Εκκλησία και παλαιότερα αλλά και
σήμερα εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί έχουμε τον δικέφαλο αετό
που συμβολίζει την Εκκλησία.*

ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ

Ποιο πουλί με βλέμμα σπινθηροβόλο ήταν της σοφίας σύμβολο μα και της Αθηνάς ;

Οι κουκουβάγιες είναι πουλιά με μεγάλα κεφάλια και μεγάλα μάτια. Η κουκουβάγια κάνει από 1 έως 13 αυγά. Τα αυγά είναι στρογγυλά και άσπρα. Δεν βγαίνουν όλα μαζί γι αυτό γεννιούνται σε διαφορετικές στιγμές. Μερικές φορές τα μεγαλύτερα μωρά θα σκοτώσουν τα μικρότερα αδέρφια τους.

- **Που ζουν:** Οι κουκουβάγιες μπορούν να βρεθούν σε πολλά μέρη του κόσμου εκτός από τα πολύ ξερά και ζεστά και τις πολικές περιοχές. Δεν κτίζουν φωλιές, χρησιμοποιούν παλιές φωλιές από γεράκια, αετούς και κοράκια. Χρησιμοποιούν επίσης τις μεγάλες κοιλότητες των δέντρων.

- **Μέγεθος** Υπάρχουν πολλά είδη από κουκουβάγιες. Οι μικρότερες είναι περίπου 15 εκατοστά με φτερό 20 εκατοστά. Οι μεγαλύτερες είναι περίπου 85 εκατοστά με φτερό 150 εκατοστά και ζυγίζει περίπου 1.5 κιλό.
- **Εμφάνιση** Οι κουκουβάγιες έχουν μεγάλα κεφάλια και μεγάλα μάτια. Τα σώματα τους και τα φτερά τους είναι καλυμμένα με άσπρα, γκρι ή καφέ φτερά.
- **Διατροφή** Οι κουκουβάγιες είναι σαρκοφάγα. Κυνηγάνε την νύχτα ποντίκια, λαγούς, πουλιά, βατράχια και έντομα.
- **Ενδιαφέρον γεγονός** Οι κουκουβάγιες δεν μπορούν να κουνήσουν τα μάτια τους για να δουν γύρω-γύρω, γι αυτό πρέπει να γυρνάνε τα κεφάλια τους.

Άλλα τα μάτια του λαγού κι άλλα της κουκουβάγιας.

Σοφή σαν κουκουβάγια.

Ασημένιο είναι το κλουβί, μα έχει μέσα κουκουβάγιες

(τα φαινόμενα απατούν).

Η κουκουβάγια το κουκουβαγιόπουλο παινεύει.

Η κουκουβάγια βλέπει το δικό της το παιδί πιο όμορφο από τ' άλλα!

(Οι γονείς δε βλέπουν τα ελαττώματα των παιδιών τους)

ΕΝΥΔΡΙΔΑ Ή ΒΙΔΡΑ

Η ενυδρίδα ή βίδρα ανήκει στην ίδια οικογένεια με τις νυφίτσες και τα κουνάβια. Μοιάζουν μεταξύ τους. Είναι υδρόβια ζώα. Τρέφονται με ψάρια και άλλα υδρόβια. Είναι ζώα παιχνιδιάρικα σε όλη τους τη ζωή και εξημερώνονται εύκολα.

Στην περιοχή μας η βίδρα φωλιάζει κατά μήκος των οχθών και ζει μέσα στα ποτάμια. Προτιμά ρηχά ποτάμια, γλυκά πεντακάθαρα νερά, πλούσια σε ψάρια και όχθες, πυκνή βλάστηση ώστε να της παρέχεται επαρκή κάλυψη.

Έχει λεπτό κορμό, μακρύ λαιμό, μακριά ουρά, μικρά αυτιά και κοντά πόδια. Η γούνα της ενυδρίδας της προσφέρει αποτελεσματική μόνωση από το κρύο και την υγρασία.

Οι εχθροί της βίδρας είναι ο λύκος, οι αετοί και τα ελεύθερα σκυλιά. Ωστόσο ο πιο επικίνδυνος εχθρός της ενυδρίδας , είναι ο άνθρωπος.

Η καταστροφή και η ρύπανση των υδάτων, είναι ο κύριος λόγος που οι ενυδρίδες δεν θα καταφέρουν να φτάσουν σε μεγάλη ηλικία. Είναι είδος υπό αυστηρή προστασία

ΚΑΣΤΟΡΑΣ

Ο κάστορας είναι τρωκτικό που ζει κυρίως στο νερό. Οι κάστορες έχουν δυνατούς κοπτήρες με τους οποίους κόβουν κλαδιά και τα χρησιμοποιούν για να φτιάχνουν τη φωλιά τους. Λόγω του τριχώματός τους, το οποίο χρησιμοποιείται για γούνες, ο πληθυσμός τους μειώνεται παγκοσμίως.

Ο μικρός Κάστορας και η Ηχώ (Άμυ Μακ Ντόναλντ, Ανθολόγιο Α' & Β')

ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ

Ο πελεκάνος είναι από τα μεγαλύτερα πουλία του κόσμου. Το κάτω μέρος του ράμφους τους αποτελείται από έναν ελαστικό και ευρύχωρο θύλακα, ο οποίος χρησιμοποιείται για να παγιδεύει ψάρια και σε ορισμένες περιπτώσεις νερό της βροχής. Οι δυνατές, μεγάλες φτερούγες του, η μικρή ουρά του και τα κοντόχοντρα αλλά δυνατά του πόδια, τον διευκολύνουν στο γρηγορότερο κολύμπι. Το πιο συνηθισμένο χρώμα είναι το λευκό. Τα θηλυκά γεννούν από τρία με πέντε αβγά κάθε χρόνο.

ΑΡΓΥΡΟΠΕΛΕΚΑΝΟΣ

Είναι το δεύτερο σε μέγεθος πουλί στον πλανήτη. Φτάνω σε ύψος τα 120 εκατοστά, σε βάρος τα 10 κιλά, ενώ το άνοιγμα των φτερών μου είναι πάνω από 3 μέτρα! Το χρώμα των φτερών μου είναι ανοιχτό σταχτί, μοιάζει ασημένιο, για αυτό με ονόμασαν έτσι. Το ράμφος μου είναι μακρύ, για να πιάνω τα ψάρια, κι έχει από κάτω ένα σάκο, όπου αποθηκεύω προσωρινά την τροφή μου. Είναι πουλί υδρόβιο, δηλαδή ζω κοντά σε λίμνες και λιμνοθάλασσες, σε έρημες νησίδες και πυκνούς καλαμιώνες. Για τροφή μου έχω τα ψάρια τα άρρωστα ή αυτά που έχουν πεθάνει για αυτό είμαι πολύ χρήσιμο. Φτιάχνω τη φωλιά μου, με κλαδάκια και χόρτα, σε

πλατφόρμες και γεννάω δυο αυγά, που τα επωάζω 31 ημέρες σκεπάζοντας τα με τη μεμβράνη των ποδιών μου.

ΜΕ ΛΕΝΕ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΕΙΜΑΙ ΔΕΛΦΙΝΙ

Όταν οι άνθρωποι κινδυνεύουν στην θάλασσα τρέχω να τους σώσω. Τι είναι;

Κολυμπάω περίφημα. Σχίζω τα νερά με το ακροπτερύγιο που βρίσκεται στη ράχη μου και είναι το τιμόνι μου, ενώ τα πτερύγια που έχω στο θώρακά μου με βοηθούν να προχωρώ. Η ουρά μου είναι μεγάλη και πλατιά και την κουνάω πάνω κάτω. Τα σαγόνια μου είναι μεγάλα και μυτερά. Στο κεφάλι μου έχω ένα και μοναδικό ρουθούνι, για να αναπνέω ακόμα και όταν κολυμπώ,

που λέγεται **φουσητήρας**. Το δέρμα μου, σκληρό και λείο, με βοηθά να γλιστρώ στα νερά. Γεννάω δελφινάκια, που τα θηλάζω όπως όλα τα θηλαστικά.

Κολυμπάει σαν δελφίνι.

Ο πιο σοφός άνθρωπος είναι το δελφίνι.

Είμαι η ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΧΕΛΩΝΑ καρέτα καρέτα...

Σιγανή και σιωπηλή , το σαμάρι κουβαλεί.

Από πάνω σαν σκαφίδι, από κάτω σαν πλαστήρι.

Πάνω κούπα, κάτω πιατέλα, και στη μέση μια κοπέλα.

...Και κολυμπώ στη Μεσόγειο εδώ και εκατομμύρια χρόνια! Οι αμμουδιές της Ζακύνθου είναι οι αγαπημένες μου. Θα με συναντήσεις όμως και στη νότια Πελοπόννησο και στη δυτική

Κρήτη. Το δέρμα μου το σκεπάζουν πλατιά σκληρά λέπια, οι φολίδες, και το σώμα μου, που φτάνει σε μήκος το 1 μέτρο και σε βάρος τα 90 κιλά, προφυλάσσεται από το πελώριο καβούκι μου. Τρώω φύλα της θάλασσας και ασπόνδυλα. Ο καλύτερος μεζές μου είναι οι τσούχτρες! Είμαι ερπετό, αλλά ζω στη θάλασσα. Αφότου συμπληρώσω τα 30, βγαίνω στη στεριά κάθε δύο ή τρία χρόνια, στις αρχές του καλοκαιριού, μετά τα μεσάνυχτα, μόνο για να γεννήσω τα αυγά μου στην αμμουδερή παράλια, όπου γεννήθηκα κι εγώ. Γεννάω πολλά αυγά, που τα παραχωρώ στην άμμο – καμιά εκατοστή σε κάθε φώλια. Τα χελωνάκια βγαίνουν από τα αυγά τους μετά από 2 μήνες και τρέχουν κατευθείαν προς τη θάλασσα. Αλλά, από τα χιλιάδες χελωνάκια που γεννούνται, ελάχιστα κατορθώνουν να μεγαλώσουν.

Ζήτω τη βοήθειά σου, για να συνεχίσω να κολυμπώ στη Μεσόγειο.

Ξέρεις όμως ότι: με φοβίζει ο θόρυβος και τα φώτα στην παραλία κάνουν τα νεογέννητα χελωνάκια να χάνουν το δρόμο τους προς τη θάλασσα.

Δυσκολεύομαι να συρθώ και να σκάψω τις φωλιές για τ' αυγά μου σε σκληρή αμμουδιά. Με δηλητηριάζει η βρόμικη θάλασσα. Με τραυματίζουν τα πλεούμενα και τα δίχτυα των ψαράδων. Παθαίνω ασφυξία αν καταπιώ πλαστική σακούλα, νομίζοντας πως είναι τσούχτρα.

Άρμεγε λαγούς και κούρευε χελώνες.

Αργότερος και από χελώνα.

Απ' όλους η χελώνα είναι πιο σοφή, αφού το σπιτικό της στην πλάτη κουβαλεί.

Είμαι η ΦΩΚΙΑ Μονάχους Μονάχους...

Είμαι παιχνιδιάρικη πολύ και ζω και στην στεριά αλλά και στην θάλασσα. Μου αρέσει να τραγουδώ στην θάλασσα. Τι είμαι;

...Και μου έδωσαν αυτό το όνομα επειδή, με το σκούρο χρώμα και τον παχύ λαιμό μου, που θυμίζει κουκούλα, μοιάζω με μοναχό!

Παλιότερα ήμασταν πολλές. Σήμερα έχουμε απομείνει στη Μεσόγειο περίπου 500 και οι μισές ζούμε στην Ελλάδα, στο Ιόνιο Πέλαγος και στις Σποράδες, ιδιαίτερα στην Αλόνησο. Ζυγίζω μέχρι και 350 κιλά. Το μήκος του σώματός μου φτάνει έως και τα τρία μέτρα, ενώ το σχήμα του, σαν υποβρύχιο, με βοηθά να παραμένω αρκετή ώρα κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας. Το τρίχωμά μου είναι κοντό και στιλπνό, για να γλιστρώνω στο νερό με ευκολία, κι έχει χρώμα από ανοιχτό καφέ μέχρι μαύρο. Ψάρια, χταπόδια, καλαμάρια και άλλα κεφαλόποδα είναι οι μεζέδες που

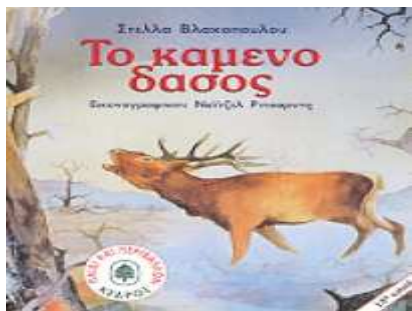

προτιμώ. Σπίτι μου είναι η θάλασσα και οι ερημικές θαλασσινές σπηλιές. Στην ξηρά βγαίνω για να ξεκουραστώ και να γεννήσω. Αν όλα πάνε καλά, μπορώ να ζήσω έως και 40 χρόνια.

Ξέρεις, όμως, ότι: Δεν μπορώ να ζήσω σε βρώμικη θάλασσα ούτε να εξασφαλίσω τροφή για την οικογένεια μου όταν τα μεγάλα ψαράδικα εξαφανίζονται τα ψαριά ρίχνοντας ακόμα και δυναμίτη. Δεν μπορώ πια να βγω στις παραλίες να γεννήσω ούτε να ξαποσταίνω στις θαλασσινές σπηλιές , αφού κινδυνεύω από τα γρήγορα πλεούμενα.

3. Ανάγνωση και επεξεργασία λογοτεχνικών βιβλίων και προβολή ταινιών και βίντεο με απειλούμενα είδη:

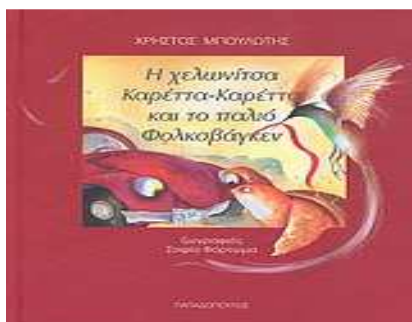
- «*Το καμένο δάσος*», της Στέλλας Βλαχοπούλου – Αγροτικές συν/κέςεκδ.

- «*Το τραγούδι της φάλαινας*» Εκδ. Ρώσση Ε. της ΝτάιανΣέλτον.

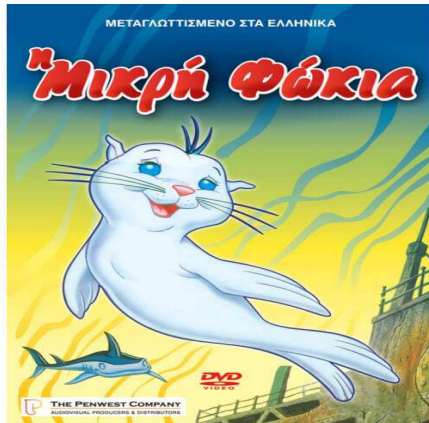

- «*Η χελωνίτσα Καρέτα - Καρέτα και το παλιό Φολκσβάγκεν*» Μπουλώτης Χρ. Εκδ. Παπαδόπουλος

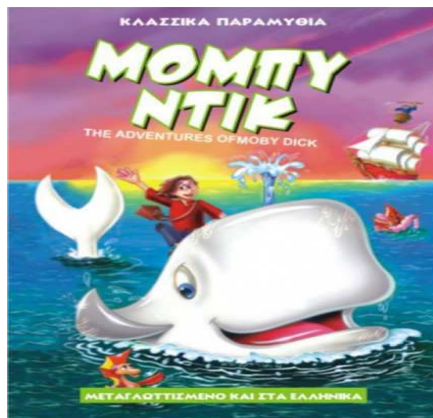

- Προβλήθηκαν οι παιδικές ταινίες:

«Η μικρή Φώκια»

«Οι περιπέτειες του Μόμπι Ντικ»

4. Συμπλήρωση των παρακάτω Φύλλων Εργασίας από τους μαθητές.

Το τραγούδι της φάλαινας (Ανθολόγιο σελ. 15)

Ντάιαν Σέλντον

 Γράψετε τα συνώνυμα των πιο κάτω λέξεων και στη συνέχεια φτιάξτε προτάσεις με τις λέξεις αυτές.

ήρεμος _____

θαυμαστός _____

ξαφνικά _____

χρήσιμος _____

διαπερνώ _____

επικρατεί _____

 Γράφω και μαθαίνω:

Το φως του φεγγαριού έλουζε το δωμάτιο. Ανασηκώθηκε και αφουγκράστηκε. Στο σπίτι επικρατούσε απόλυτη ησυχία.

---

1. Γιατί νομίζετε ο θείος Φρειδερίκος δε συμπαθούσε τις φάλαινες και δεν ήθελε να μάθει η Λίλη τις ιστορίες που έλεγε η γιαγιά γι' αυτές;

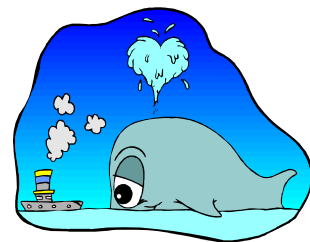
2. Εσείς τι γνώμη έχετε για τις φάλαινες; Ποια θηλαστικά του ωκεανού σας αρέσουν και γιατί;

---

3. Οι φάλαινες σήμερα αντιμετωπίζουν προβλήματα εξαιτίας της ρύπανσης των ωκεανών. Θύματα της ρύπανσης αυτής είναι κι οι φάλαινες των φωτογραφιών. Ποια συναισθήματα σας προκαλεί αυτή η κατάσταση;

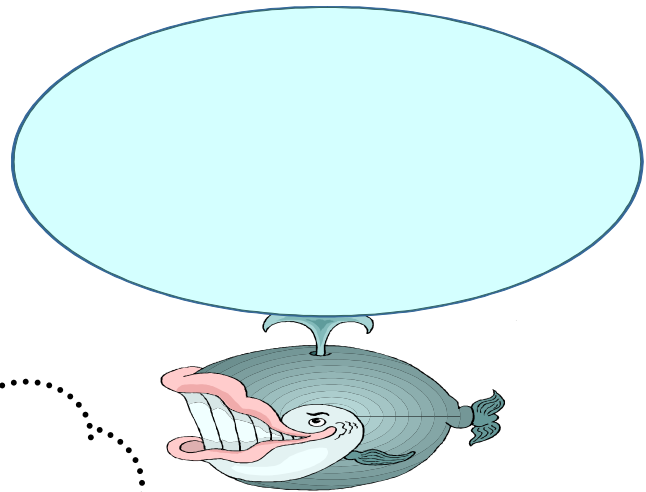

---

4. Τι νομίζετε ότι θα έλεγε αυτή η φάλαινα στους ανθρώπους που ρυπαίνουν τη θάλασσα και τις παραλίες; Γράψτε και το δικό σας σύνθημα...

Το τραγούδι της φάλαινας

Η γιαγιά είπε μια ιστορία στη Λίλη.

«Μια φορά κι έναν καιρό», άρχισε, «ο ωκεανός ήταν γεμάτος φάλαινες. Φάλαινες μεγάλες σαν τους λόφους κι ήρεμες σαν το φεγγάρι. Ήταν τα πιο θαυμαστά πλάσματα στον κόσμο».

Η Λίλη σκαρφάλωσε στα γόνατα της γιαγιάς της.

«Συνήθιζα να κάθομαι στην άκρη της προβλήτας, περιμένοντας να ακούσω τις φάλαινες», συνέχισε η γιαγιά. «Μερικές φορές καθόμουνα εκεί όλη την ημέρα κι όλη τη νύχτα. Και τότε, εντελώς ξαφνικά, τις έβλεπα να 'ρχονται από πολύ μακριά. Έσκιζαν το νερό, σαν να χόρευαν».

«Μα πώς ήξεραν ότι ήσουν εκεί, γιαγιά;», ρώτησε η Λίλη. «Πώς σε έβρισκαν;».

Η γιαγιά χαμογέλασε. «Α, μα πρέπει να έχεις πάντα μαζί σου κάτι ξεχωριστό. Ένα τέλειο κοχύλι ή μια όμορφη πέτρα. Και αν οι φάλαινες σε συμπαθήσουν, θα πάρουν το δώρο σου και θα σου δώσουν κι εκείνες το δικό τους».

«Και τι μπορούσαν να σου δώσουνε, γιαγιά;», ρώτησε η Λίλη.

«Τι σου χάρισαν οι φάλαινες;».

Η γιαγιά αναστέναξε. «Μια δυο φορές», ψιθύρισε, «μια δυο φορές μονάχα τις άκουσα να τραγουδάνε».

Ο θεός Φρειδερίκος μπήκε φουριόζος στο δωμάτιο.

«Δεν είσαι τίποτα άλλο παρά μια παράξενη γριά!», είπε θυμωμένος. «Οι φάλαινες ήταν πολύ σημαντικές για το κρέας τους, τα κόκαλά τους και για το λίπος τους. Αν πρέπει να πεις κάτι στη Λίλη, οπωσδήποτε, πες της τουλάχιστον κάτι χρήσιμο. Μην της γεμίζεις το κεφάλι με ανοησίες. Άκου, φάλαινες που τραγουδάνε!».

«Υπήρχαν φάλαινες εδώ, εκατομμύρια χρόνια πριν εμφανιστούν τα πλοία και οι πόλεις, ή ακόμα και οι άνθρωποι των σπηλαίων», συνέχισε η γιαγιά της Λίλης. «Οι άνθρωποι συνήθιζαν να λένε πως είχαν κάτι μαγικό».

«Οι άνθρωποι συνήθιζαν να τις τρώνε και να τις βράζουν, για να πάρουν το λίπος», μουρμούρισε ο θείος Φρειδερίκος. Μετά τους γύρισε την πλάτη και βγήκε έξω στον κήπο.

Η Λίλη ονειρεύτηκε τις φάλαινες.

Ήταν θεόρατες σαν τα βουνά μέσα στα όνειρά της, πιο γαλάζιες κι απ' τον ουρανό.

Τις άκουσε να τραγουδάνε μέσα στα όνειρά της, οι φωνές τους ήταν ολόιδιες με του ανέμου. Πήδηξαν έξω απ' το νερό μέσα στα όνειρά της και τη φώναξαν με το όνομά της.

Το επόμενο πρωί η Λίλη πήγε μια βόλτα μέχρι τον ωκεανό. Πήγε εκεί, όπου κανένας δεν ψάρευε ή κολυμπούσε, ούτε άραζαν βαρκούλες.

Περπάτησε μέχρι την άκρη της παλιάς προβλήτας. Η θάλασσα ήταν γαλήνια, ακίνητη σχεδόν. Έβγαλε ένα κίτρινο λουλούδι από την τσέπη της και το πέταξε στο νερό.

«Αυτό είναι για σας», φώναξε.

Η Λίλη κάθισε στην άκρη της προβλήτας και περίμενε. Περίμενε όλο το πρωί και όλο το απόγευμα.

Και τότε, καθώς έπεφτε το σούρουπο, ο θείος Φρειδερίκος κατέβηκε από τους λόφους για να τη βρει. «Φτάνουν πια οι ανοησίες», της είπε.

«Γύρισε σπίτι. Δε θα σε αφήσω να περάσεις ονειροπολώντας ολόκληρη τη ζωή σου».

Εκείνη τη νύχτα, η Λίλη ξύπνησε απότομα.

Το φως του φεγγαριού έλουζε το δωμάτιο. Ανασηκώθηκε και αφουγκράστηκε. Στο σπίτι επικρατούσε απόλυτη ησυχία. Κατέβηκε από το κρεβάτι και πλησίασε το παράθυρο. Κάτι ακουγόταν από μακριά, πέρα από τους λόφους.

Βγήκε γρήγορα έξω κι άρχισε να τρέχει προς την παραλία.

Η καρδιά της κόντευε να σπάσει, όταν έφθασε στη θάλασσα.

Κι εκεί, πελώριες μέσα στον ωκεανό, βρισκόντουσαν οι φάλαινες.

Πηδούσαν και στριφογύριζαν, σα να χόρευαν στο φως του φεγγαριού. Το τραγούδι τους γέμιζε τη νύχτα.

Η Λίλη είδε το κίτρινο λουλούδι της να χορεύει κι αυτό πάνω στον αφρό.

Πέρασαν πολλά λεπτά, μπορεί και ώρες. Ξαφνικά, η Λίλη ένωσε το παγωμένο αεράκι να διαπερνά το νυχτικό της, να 'χουν ξυλιάσει τα γυμνά της πόδια. Ανατρίχιασε κι έτριψε τα μάτια της. Κι ύστερα ο ωκεανός ήταν ακίνητος ξανά κι η νύχτα σκοτεινή και ήσυχη.

Νόμιζε πως ονειρευόταν. Σηκώθηκε όρθια και πήρε το δρόμο τού γυρισμού. Και τότε, από πολύ, πολύ μακριά, καθώς ο άνεμος ανάσαινε, άκουσε,

«Λίλη! Λίλη!».Οι φάλαινες φώναζαν το όνομά της.

Η χελωνίτσα Καρέτα-Καρέτα και το παλιό Φολκσβάγκεν

Η πρώτη λέξη που ψιθύρισε η χελωνίτσα Καρέτα-Καρέτα με το που βγήκε απ' τ' αυγό ήταν: «Αστέρια!!». Για την ακρίβεια, ανασηκώνοντας το κεφάλι της είπε με θαυμασμό: «Ποπό, αστέρια!».

Και τούτο γιατί γεννήθηκε στην άμμο, πλάι στ' ακρογιάλι, μια καλοκαιριάτικη νύχτα με αστροφεγγιά, που εκατομμύρια αστέρια, μικρά, μεγάλα, μεγαλύτερα, κι ακόμη πιο μεγάλα, λαμπύριζαν ψηλά στον ουρανό, τρεμόσβηναν, σαν να της έκλειναν φιλικά το μάτι. Κι εκείνη, μαγεμένη απ' την τόση ομορφιά, βάλθηκε να τα μετράει ένα ένα, χωρίς όμως να ξέρει πως είναι αμέτρητα. Έτσι αποξεχάστηκε...

Και να 'ταν μόνο αυτό! Αντί να πάρει το δρόμο ευθύς για τη θάλασσα, όπως έκαναν τ' αδέρφια και τα πρώτα της ξαδέρφια που βγήκαν κι εκείνα την ίδια νύχτα απ' τ' αυγό, τράβηξε ακριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση. Κι ήταν αυτό βαρύ σφάλμα, θανάσιμο που λένε οι μεγάλοι. Γιατί η μικρή Καρέτα-Καρέτα, όπως οι γονείς της κι οι παππούδες της, κι οι προπαππούδες της, αιώνες τώρα, από πάντα δηλαδή, ήταν προορισμένη να ζει στις νερένιες γειτονιές, στη θάλασσα. Εκεί θα ήταν το σπίτι της, όχι στη στεριά.

Ξεγελάστηκε, αλίμονο, απ' τα φανάρια των αυτοκινήτων στη μεγάλη λεωφόρο. Μπερδεύοντας το πάνω με το κάτω, τα πέρασε κι αυτά γι' αστέρια, τεράστια αστέρια.

Έκανε όπισθεν να δει καλύτερα, να καταλάβει, κι αυτό που αντίκρισε την πλημμύρισε αναπάντεχη χαρά.

«Ένα άγαλμα!... Δεν πιστεύω στα μάτια μου! Το άγαλμα της προγιαγιάς μου, της αξιότιμης κυρίας Καρέτα-Καρέτα!», αναφώνησε.

«Η σοφή προγιαγιά μου! Αχ, τι τύχη που 'χω απόψε!».

«Σταμάτα, επιτέλους, τις ανοησίες, χελωνίτσα», ακούστηκε μια βαριά φωνή. «Δεν είμαι η σοφή προγιαγιά σου. Ένα παλιό Φολκσβάγκεν είμαι. Ένα σαραβαλιασμένο αυτοκίνητο. Κι αν έμπαινες στον κόπο να με προσέξεις λίγο καλύτερα, θα 'βλεπες, καλή μου, πως δε μοιάζω και τόσο με χελώνα. Με σκαθάρι μοιάζω. Κι εσύ... εσύ είσαι μια ονειροπαρμένη χελωνίτσα που λοξοδρόμησε επικίνδυνα, που πριν καλά καλά προφτάσει να βγει απ' τ' αυγό, θα πήγαινε αδικοχαμένη. Γιατί, κακά τα ψέματα, μόλις έσκαγες μύτη στην ασφαλτο θα σ' έκαναν λιώμα οι ρόδες...».

Η μικρή χελωνίτσα Καρέτα-Καρέτα δε χόρταινε ν' ακούει και να

βλέπει. Μπορεί, βέβαια, να μη σεργιάνισε στον ουρανό, μπορεί εκείνα τα πελώρια αστέρια να μην ήταν παρά φανάρια αυτοκινήτων στη μεγάλη λεωφόρο, μπορεί αυτό που νόμισε για το άγαλμα της σοφής προγιαγιάς της να ήταν ένα παλιό Φολκσβάγκεν, όμως η ατυχία της ήρθε κι έγινε τύχη... Κοίτα να δεις... Όλα τούτα τα παλιά αντικείμενα στην παραλία... Ένας ολόκληρος κόσμος! Τι εμπειρίες κι ιστορίες!

«Α, μικρή μου χελωνίτσα», είπε με την μπάσα φωνή του το παλιό Φολκσβάγκεν, «τώρα περνάς στα δύσκολα. Οι άνθρωποι... Αλλά άσε καλύτερα... Αυτό είναι μια θλιβερή ιστορία, θα 'παιρνε πολύ χρόνο για να σου εξηγήσω. Μόνο κοίτα καλύτερα γύρω σου και θα

δεις. Κι άλλα κονσερβοκούτια, και κουτιά από κόλα λόκα –κόκα κόλα ήθελα να πω– και νάιλον σακούλες. Πλήθος, σου λέω! Χαμός, συνωστισμός».

«Αλήθεια, σαν να έχετε δίκιο, κύριε Φολκσβάγκεν», διαπίστωσε εκείνη. «Και δε μου λέτε, κύριε Φολκσβάγκεν, έχουν όλα τους φωνή;».

«Έχουν και παραέχουν. Όμως άκου τώρα προσεχτικά τι θα σου πω και βάλε το καλά στο νου σου. Αρκετά όσα είδες κι έμαθες. Καιρός να γυρίσεις στη θάλασσα. Αμέσως, τούτη τη στιγμή. Γιατί εσύ δεν είσαι φτιαγμένη για στεριά, καλό μου κοριτσάκι. Έχουν δει τα μάτια μου πολλές χελωνίτσες της γενιάς σου να χάνονται άδικα. Άλλες ξεστρατίζοντας σαν κι εσένα, κι άλλες πριν προλάβουν να βγουν απ' το αυγό. Μπήζουν απρόσεκτα οι παραθεριστές τις ομπρέλες τους στην άμμο, παίζουν σαν τρελοκάτσικα ρακέτες, στήνουν τις ξαπλωτές πολυθρόνες για ηλιοθεραπεία, αυτές τις

δολοφόνες σεζλόγκ, και, μ' ένα κρασακ, πάνε τ' αυγά, πάνε και τα Καρετάκια-Καρετάκια. Κάθε φορά με γέμιζε θλίψη ο χαμός τους. Μ' εσένα όμως θα πονέσω. Αχ, πολύ θα πονέσω! Πίστεψέ με. Γιατί εσένα, μικρή μου χελωνίτσα, σε συμπάθησα, σ' έβαλα στην καρδιά μου. Βιάσου λοιπόν... ».

«Ναι, βιάσου», τη συμβούλεψε και το κονσερβοκούτι. «Κι εγώ σε συμπάθησα. Και θα 'ταν, αλήθεια, κρίμα απ' το Θεό να χαθείς».

Η χελωνίτσα Καρέττα-Καρέττα και το παλιό Φολκοβάγκεν

Γράφω και μαθαίνω:

Μπήζουν απρόσεχτα οι παραθεριστές τις ομπρέλες τους στην άμμο, παίζουν σαν τρελοκάτσικα ρακέτες, στήνουν τις ξαπλωτές πολυθρόνες για ηλιοθεραπεία και σπάνε τ' αυγά και πάνε τα Καρετάκια – Καρετάκια.

A. Ποιοι είναι οι πρωταγωνιστές της ιστορίας;

.....
.....

B. Πού γεννήθηκε η χελωνίτσα και πότε;

.....
.....

Γ. Τι λάθος έκανε μόλις βγήκε από τ' αυγό;

.....

.....

.....

Δ. Τι νόμισε ότι ήταν το παλιό Φολκσβάγκεν που αντίκρισε;

.....

.....

Ε. Τι υπήρχε γύρω της, παντού στην παραλία , που την εντυπωσίασε;

.....

.....

Ζ. Ποιοι τα είχαν αφήσει εκεί και γιατί;

.....

.....

Η. Τι κινδύνους αντιμετώπιζε η χελωνίτσα της ιστορίας μας και κάθε χελωνίτσα που γεννιέται σ' αυτήν την παραλία;

.....

.....

.....

.....

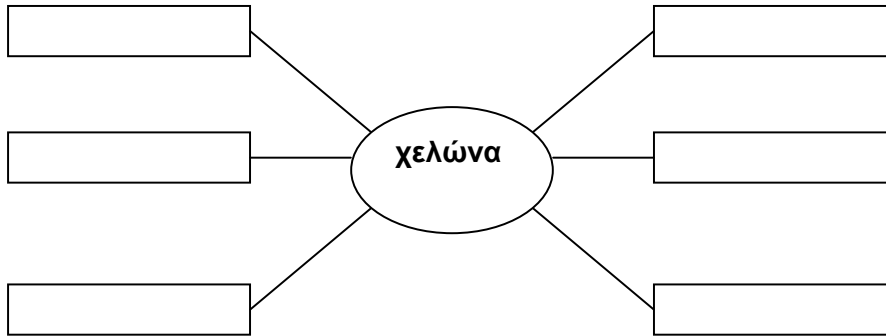
Θ. Τι συμβούλεψε τη χελωνίτσα το παλιό Φολκσβάγκεν;

.....

.....
.....

Γράψτε επίθετα που μπορούν να συνοδεύουν τη λέξη χελώνα

Στο κείμενο υπάρχουν πολλές σύνθετες λέξεις. Ψάξε να τις βρεις και αφού τις γράψεις εδώ, φτιάξε στη συνέχεια τρεις προτάσεις με όποιες από τις λέξεις αυτές θέλεις.

1.

2.

3.

Η χελώνα Καρέτα – Καρέτα κολυμπά στη θάλασσα όπου βρίσκει μπροστά της τη φάλαινα από την ιστορία «Το τραγούδι της φάλαινας». Τι να είπαν άραγε οι δυο τους;

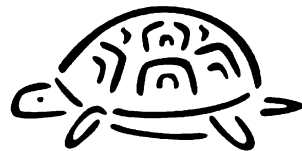
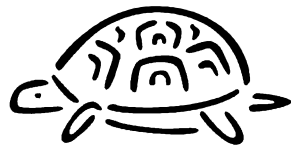

Διάβασε παρακάτω τι μας λέει η χελωνίτσα για τον εαυτό της και υπογράμμισε τα επίθετα που θα βρεις στις δυο πρώτες παραγράφους.

Είμαι μια μικρή θαλάσσια χελώνα Καρέτα Καρέτα. Ζω στη Μεσόγειο Θάλασσα και γεννήθηκα από ένα στρογγυλό αβγό με μαλακό τσόφλι όπως και τα άλλα 99 αδέλφια μου. Η μαμά Καρέτα μας γέννησε εμένα και τα αδέλφια μου ένα βράδυ στον κόλπο του Λαγανά στη Ζάκυνθο, που βρίσκεται στο Ιόνιο πέλαγος.

Κάποιο απόγευμα του Ιουλίου, πλησίασε την ακτή έβγαλε το κεφάλι της έξω από το νερό. έψαξε ένα καλό μέρος για φωλιά, και το βράδυ σύρθηκε με πολύ κόπο έξω από τη θάλασσα ... Χρησιμοποιώντας τα πίσω πτερύγια της άνοιξε με μεγάλη δυσκολία ένα στενόμακρο λάκκο στην άμμο, που είχε σχήμα κολοκύθας και γέννησε περίπου 100 αβγά. Ένα από αυτά ήμουν κι εγώ. Τα αυγά είχαν μαλακό τσόφλι κι έτσι δεν έσπαγαν όταν έπεφταν το ένα πάνω στο άλλο. Σκέπασε με άμμο το λάκκο, τη φωλιά μας δηλαδή και σκόρπισε άμμο από πάνω της για να μη φαίνεται καθόλου. Και με αργά βήματα πήρε το δρόμο προς τη θάλασσα. Δεν την γνωρίσαμε ποτέ. Στο ίδιο μέρος που γεννήθηκα εγώ , δηλαδή στην Ζάκυνθο, είχε γεννηθεί και η μαμά Καρέτα. Μετά από 30 χρόνια επέστρεψε στην ίδια αμμουδιά για να μας γεννήσει. Δεν είναι παράξενο;

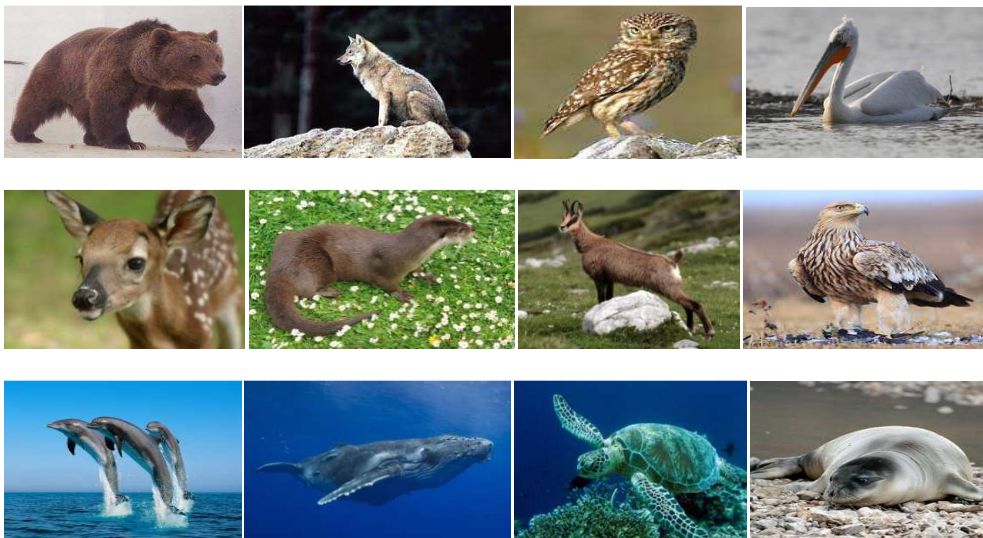
Μείναμε εκεί θαμμένα για δύο μήνες περίπου . Η ζεστή άμμος και η υγρασία επώασαν τα αβγά. Βγήκαμε από τα αβγά όλα μαζί και βάλουμε τη δύναμη μας για να διώξουμε την άμμο που μας σκέπαζε.

Στη θάλασσα έπρεπε να φτάσουμε μόνα μας . Κανείς δεν μας βοήθησε. Ο δρόμος προς τη θάλασσα ήταν δύσκολος, γεμάτος κινδύνους. Ήμουν τυχερός που δεν με άρπαξε κανένα θαλασσοπούλι ή κανένας κάβουρας.

Με πολλούς τρόπους οι άνθρωποι με εμποδίζουν να ζήσω, παρόλο που εμείς οι θαλάσσιες χελώνες είμαστε άκακα πλάσματα. Τα ψαροκάικα με τα τεράστια δίχτυα τους, σαρώνουν ότι βρουν στο βυθό. Φυλακισμένες μέσα σε αυτό το τεράστιο δίχτυ, εμείς οι Θαλάσσιες Χελώνες προσπαθούμε να ανέβουμε στην επιφάνεια της θάλασσας για να αναπνεύσουμε, αλλά είναι αδύνατο να τα καταφέρουμε και πεθαίνουμε από ασφυξία. Παλιά ζούσαμε ευτυχισμένες στα καθαρά νερά και γεννούσαμε τα αβγά μας στις παραλίες τις Μεσογείου. Σήμερα τα νερά είναι μολυσμένα. Ο τόπος που μας άφησαν οι άνθρωποι στις παραλίες είναι λιγοστός. Όσο περνάνε τα χρόνια, ο αριθμός των Καρέτα ελαττώνεται. Όλοι πια ξέρουν ότι είμαστε ένα είδος που απειλείται με εξαφάνιση.

ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ 12 ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

Α	Κ	Ε	Σ	Χ	Ω	Ε	Κ	Φ	Υ	Κ	Ι	Μ	Α	Ι
Β	Ε	Ο	Λ	Α	Γ	Ρ	Ι	Ο	Γ	Ι	Δ	Ο	Μ	Δ
Α	Ρ	Γ	Υ	Ρ	Ο	Π	Ε	Λ	Ε	Κ	Α	Ν	Ο	Σ
Σ	Υ	Ξ	Κ	Κ	Ο	Ε	Ι	Α	Υ	Α	Δ	Α	Φ	Θ
Ι	Δ	Ζ	Ο	Ζ	Ο	Ν	Δ	Ι	Τ	Ρ	Ε	Χ	Α	Φ
Λ	Α	Δ	Σ	Ε	Θ	Υ	Π	Ν	Ζ	Ε	Λ	Ο	Λ	Τ
Α	Ρ	Η	Γ	Ι	Ο	Δ	Β	Α	Ω	Τ	Φ	Υ	Α	Ρ
Ε	Σ	Φ	Α	Κ	Λ	Ρ	Λ	Α	Φ	Α	Ι	Σ	Ι	Ε
Τ	Φ	Α	Ρ	Σ	Α	Ι	Ξ	Ε	Γ	Β	Ν	Η	Ν	Α
Ο	Θ	Α	Α	Τ	Ρ	Δ	Ε	Ι	Σ	Ι	Ι	Μ	Α	Λ
Σ	Ι	Κ	Λ	Ε	Λ	Α	Φ	Ι	Τ	Α	Α	Ν	Π	Π

6) Πλαστικοποιημένες κάρτες για παιχνίδι μνήμης

7) Περιβαλλοντική επίσκεψη στο Σείχ Σου

Δάσος το πράσινο εργοστάσιο

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΔΑΣΟΣ "ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ"

Τα παιδιά μαθαίνουν βιωματικά για τη ζωή στο δάσος και για τη συμβολή του στην ποιότητα ζωής μας.
Τα παιδιά θα εκπαιδευτούν:

- Στην προσανατολισμό με τη βοήθεια πυξίδας αλλά και με φυσικούς τρόπους
- Στην κατασκευή καλύβας - καταλύματος από καλάμια
- Στις ασφαλείς εστίες φωτιάς (χωρίς τον κίνδυνο πυρκαγιάς)
- Στον υπολογισμό ηλισίας και ύψους των δέντρων
- Στην κατασκευή φωλιών για τα μικρά πουλάκια και τοποθέτησή στα δέντρα

Αναμικτή στο δάσος και κατασκευές επιβίωσης.
Και επειδή εκδρομή χωρίς παιχνίδι δε γίνεται, τα παιδιά θα παίξουν το παιχνίδι του κρυμμένου θησαυρού και το παιχνίδι του δάσους

Τα παιδιά μαθαίνουν για τη σχέση του δάσους με:

- τον ατμοσφαιρικό αέρα
- το νερό
- το έδαφος
- το κλίμα
- τις πρώτες ύλες
- την αναμικτή
- τη βιοποικιλότητα
- τα επαγγέλματα

Γιατί το δάσος οπαιτούν από εμάς περισσότερη πράσινη συνείδηση!

Οι μαθητές του Β2 συμμετείχαν στο καινοτόμο περιβαλλοντικό πρόγραμμα που διοργάνωσε η επιστημονική ομάδα «Μικροί Ήρωες». Σε μια δασική τοποθεσία στο Σείχ Σου, τα παιδιά ανακάλυψαν τη ζωή στο δάσος με βιωματικό τρόπο, καθώς και τα μυστικά διαβίωσης σ' αυτό. Ακόμη έμαθαν πώς να φτιάχνουν εστίες φωτιάς, καλύβα από καλάμια και φωλιές για μικρά πουλάκια. Μέσα από ένα παιχνίδι κρυμμένου θησαυρού παρατήρησαν και εξερεύνησαν τις ομορφιές του φυσικού μας πνεύμονα.

Ομαδικό Σκέφτομαι και Γράφω: «Εκδρομή στο δάσος του Σείχ Σου»

Χθες το πρωί επισκεφτήκαμε το δάσος του Σείχ Σου. Είναι μια πραγματική όαση μέσα στη μεγαλούπολη της Θεσσαλονίκης.

Μόλις φτάσαμε, μας υποδέχτηκαν δύο κύριοι οι οποίοι μας οδήγησαν σε μυστικά μονοπάτια του δάσους. Αρχικά, μας μίλησαν για τους βασικούς κανόνες του δάσους και μας έδωσαν οδηγίες για τον σωστό προσανατολισμό μας σύμφωνα με τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. Με πυξίδες στα χέρια ξεκινήσαμε τον περίπατό μας μέσα στην «καρδιά» του δάσους. Είδαμε βρύα, σπάνια είδη φυτών και γνωρίσαμε τις αντιπυρικές ζώνες. Μυρίσαμε τις ευωδίες της όμορφης φύσης και γενικά ανακαλύψαμε τη ζωή στο δάσος με βιωματικό τρόπο καθώς και τα μυστικά διαβίωσης μέσα σ' αυτό.

Σε συγκεκριμένο χώρο, μάθαμε πώς να φτιάχνουμε μία εστία φωτιάς. Κατασκευάσαμε μια μικρή καλύβα από καλάμια και άχυρο και φτιάξαμε φωλιές για τα πουλιά του δάσους και τα αποδημητικά

πουλιά. Τέλος, παίξαμε το παιχνίδι του κρυμμένου θησαυρού και μετά από αρκετές δοκιμασίες, η συμμαθήτριά μας η Νεφέλη, βρήκε τον θησαυρό.

Φεύγοντας από το μέρος αυτό, συνειδητοποιήσαμε, ότι το δάσος δεν είναι μόνο το σπίτι των φυτών και των ζώων, αλλά είναι και το δικό μας σπίτι που πρέπει να το φροντίζουμε και να το αγαπάμε.

8. ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Τίτλος: *Ταξίδι στη μηχανή του χρόνου με τα απειλούμενα είδη της Ελλάδας:*

(Στον Ζωολογικό Κήπο και στο Καμένο Δάσος)

- Ένα κυριακάτικο πρωινό επισκέφτηκα με τη φίλη μου τον ζωολογικό κήπο της πόλης μας.
- Εκεί μας εντυπωσίασαν δύο πολύ όμορφα ελάφια με μεγάλα κλαδωτά κέρατα.
- Τα πλησιάσαμε και τα δώσαμε λίγα φύλλα που κρατούσαμε.
- Γίναμε φίλοι.
- Τα ζητήσαμε να μας πουν την ιστορία τους και εκείνα δέχτηκαν πρόθυμα.

Ελάφι 1

- Γεννηθήκαμε σε μια σπηλιά πάνω στον Όλυμπο. Όταν διψούσαμε, πηγαίναμε στις δροσερές πηγές, και πίναμε άφθονο και καθαρό νερό. Καμιά φορά όμως εκεί μας παραφύλαγαν κάποιοι ασυνείδητοι κυνηγοί και κινδυνεύαμε να μας σκοτώσουν. Τελευταία είχαμε ανακαλύψει με τη μητέρα μας μια βολική σπηλιά και βρίσκαμε καταφύγιο εκεί.

Ελάφι 2

Ήταν- θυμάμαι – μεσημέρι. Δεν πέρασε ώρα και ακούσαμε κάποιο θόρυβο. Σε λίγο μας τύφλωσαν κάτι ισχυρά ηλεκτρικά φανάρια. Πίσω τους διακρίναμε τρεις άνδρες. Η μαμά μου όρμησε να τους χτυπήσει με τα δυνατά κέρατα της. Όμως εκείνοι την εμπόδισαν με τα μακριά ραβδιά τους. Μας πήραν, μας έδεσαν μ' ένα σχοινί και τραβώντας μας , μας οδήγησαν ως κάτω, όπου είχαν αφήσει ένα μικρό φορτηγό αυτοκίνητο. Μας ανέβασαν επάνω και μας έφεραν σ' αυτόν εδώ τον ζωολογικό κήπο.

Αλεπού

Εγώ ήμουν κρυμμένη στο λαγούμι μου. Έτρωγα τα τρωκτικά μου και ζέσταινα με την πλούσια γούνα τα μικρά μου. Βγήκα δειλά για να δω τι συμβαίνει και ένας κυνηγός που παραμόνευε με σημάδεψε και με τραυμάτισε. Στην αρχή νόμιζα ότι ήθελε να με σκοτώσει για τη γούνα μου αλλά μετά συνειδητοποίησα ότι ήθελε να με φέρει στον ζωολογικό κήπο, μακριά από τα παιδιά μου, για να γίνω απλά ένα αξιοθέατο και να χάσω την ελευθερία μου.

Κόκκινος Σκίουρος

Είμαι κι εγώ εδώ! Δυστυχώς χωρίς καθόλου να το καταλάβω, βρέθηκα παγιδευμένος μέσα σε ένα κλουβί που τοποθέτησαν ακριβώς έξω από τη φωλιά μου. Ζαλισμένος καθώς ήμουν από τον τσουχτερό χειμώνα που πέρασε, βγήκα για να ψάξω κάποιον καρπό για να φάω.

Η αλήθεια είναι ότι εδώ δε χρειάζεται να ψάξω για τροφή. Έχω εκπαιδευτεί μάλιστα να τρώω ακόμα και από τα χέρια των ανθρώπων. Όμως δεν παύει να ανήκω στα άγρια είδη του δάσους και για αυτό θα ήθελα πάλι εκεί να επιστρέψω.

Αρκουδίτσα

Εγώ πάλι μόλις είχα ξυπνήσει από τον χειμέριο ύπνο μου όταν μια ομάδα ανθρώπων με περικύκλωσε. Μούγκριζα τόσο δυνατά. Σηκώθηκα και στα πισινά μου πόδια προκειμένου να εκφοβίσω τους κυνηγούς ,αλλά μάταια. Σαν σε όνειρο λοιπόν βρέθηκα ξαφνικά και εγώ εδώ. Εδώ βέβαια μας περιποιοούνται και μας προσέχουν. Έχω στη διάθεσή μου δροσερό νερό και άφθονο φαγητό (βατόμουρα, μήλα, μέλι, ψάρια, ρίζες, καρπούς). Παρ όλα αυτά δεν αισθάνομαι καθόλου ευχάριστα. Νιώθω σαν φυλακισμένη.

Λύκος

Αού, αού! Φυλακισμένος και λίγα λες. Εγώ θέλω να ζω ελεύθερος, να τρέχω, να πηδώνω, να κυνηγώ, να βρίσκω την τροφή μου και όχι να την έχω έτοιμη, να μου την φέρνουν. Έχω συνηθίσει να ζω ομαδικά σε αγέλη, μακριά από τους ανθρώπους. Εδώ είμαι μόνος μου χωρίς τους φίλους μου και προπαντός χωρίς την οικογένειά μου.

Ελάφι 1

Ευτυχώς που έρχεστε εσείς τα παιδιά και με την αγάπη σας το γέλιο και τις χαρούμενες φωνές σας ξεχνάμε έτσι την πίκρα της σκλαβιάς μας.

-Μακάρι αγαπημένα μας ζώα να μπορούσαμε να σας ελευθερώσουμε!

-Θα χαιρόμασταν ιδιαίτερα να σας χαρίζαμε την ποθητή ελευθερία σας!

(Ελάφι 2) Ανεβείτε γρήγορα στη ράχη μας για να σας δείξουμε το σπίτι μας το δάσος που βρίσκεται κοντά στη Μεσόγειο.

(Ελάφι 1) Ελάτε! Φεύγουμε!

Το Ελάφι (Τραγούδι)

Ένα ελάφι μια φορά
μες στο δάσος ξαφνικά,
έβλεπε τον κυνηγό
να 'ρχεται σ' αυτό.

Ένα ελάφι μια φορά
τρέχει γρήγορα παιδιά,
πέφτει κάτω και χτύπα
μα σηκώνεται ξανά.

Φόβο νιώθω τρομερό
σαν τον άνθρωπο κι εγώ,
τρέχω μέσα στα βουνά
να σωθώ ξανά.

Ρίκο άνοιξε φτερά
πέταξε σαν τα πουλιά,
φύγε φύγε να σωθείς
μην τυχόν και πληγωθείς.

-Τι μυρίζει; Σαν καμένο μου φαίνεται

(Ελάφι 2) Κάηκε το δάσος! Γρήγορα να ψάξουμε να δούμε τι απέγιναν οι κάτοικοι του.

-Άδικα ψάχνουμε! Δεν υπάρχει ψυχή.

-Κοιτάξτε εκεί! Πράσινα δέντρα! Δεν είναι η φαντασία μας.

-Κάποιον θα συναντήσουμε εδώ, δεν μπορεί.

(Ελάφι 2) Να εκεί είναι οι φίλοι μας! Πάμε γρήγορα!

-Είστε καλά; Κάηκαν πολλά ζώα;

Μιλήστε μας σας παρακαλώ.

Τι έγινε; Πείτε μας!

Βασιλαετός

Φωτιά! Το δάσος μας κάηκε!

- Πότε; (**Όλα μαζί**)

(Βασιλαετός) Χθες το πρωί, ακόμα δεν είχε ξημερώσει νιώσαμε ξαφνικά πολλή ζέστη. Ξυπνάμε και τι να δούμε. Καπνούς και φλόγες να τρέχουν πάνω στα δέντρα και στη γη. Φωτιά! Φωτιά! Φωτιά! Φωνάζουμε για να ξυπνήσουν και τ' άλλα ζώα. Η φωτιά όμως ήταν πολύ μεγάλη και γρήγορα οι φλόγες τύλιξαν το δάσος. Κάηκαν πολλά πουλιά, σκίουροι, χελώνες.

- Δεν ήρθε κανείς να σας σώσει; (**Όλα μαζί**)

Κουκουβάγια

Ήρθαν πολλοί άνθρωποι, πυροσβεστικά αυτοκίνητα. Η φωτιά όμως δεν έσβηνε , ήταν μεγάλη. Ύστερα ήρθαν αεροπλάνα. Όλη μέρα και όλη νύχτα έριχναν νερό. Τελικά η φωτιά έσβησε σήμερα το μεσημέρι. Έτσι εμείς σωθήκαμε. Ξέρετε όμως πόσοι φίλοι μας κάηκαν;

- Μα πώς πήρε φωτιά το δάσος;

Κρι- Κρι (Αγριόγιδο)

Οι άνθρωποι που ήρθαν να σβήσουν τη φωτιά έλεγαν πολλά. Θυμάμαι που ένας ήταν πολύ θυμωμένος και κάθε τόσο έλεγε εμπρησμός! Άλλοι μιλούσαν για οικόπεδα, για σπίτια. Απροσεξία έλεγαν άλλοι. Δεν υπάρχουν φύλλα , κλαδάκια και χόρτα για να φάω. Το πιο δυσάρεστο όμως είναι ότι χάσαμε τους φίλους μας και το σπίτι μας. Ολημερίς τρέχω και σκαρφαλώνω στις ράχες των ψηλών και απόκρημνων βράχων με την ελπίδα να τους βρω.

- Το δάσος θα ζωντανέψει πάλι! Όλοι θα βοηθήσουμε. Θα'ρθουμε με τους φίλους μας και θα φυτέψουμε πολλά πολλά δέντρα. Θα τα περιποιούμαστε πολύ για να μεγαλώσουν γρήγορα.
- Τα δέντρα θα μεγαλώσουν, τα πουλιά και τα ζώα θα γεννήσουν. Θα γίνετε πάλι πολλοί, όπως πρώτα.
- Θα σας αγαπούν ,αφού κι εσείς μας αγαπάτε
- Το δάσος μας δίνει τόσα πράγματα ! Οξυγόνο, ξύλα, χαρτί, μας προστατεύει από τις μεγάλες βροχές.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΚΟΣΜΟΣ !(Όλα μαζί τα παιδιά)

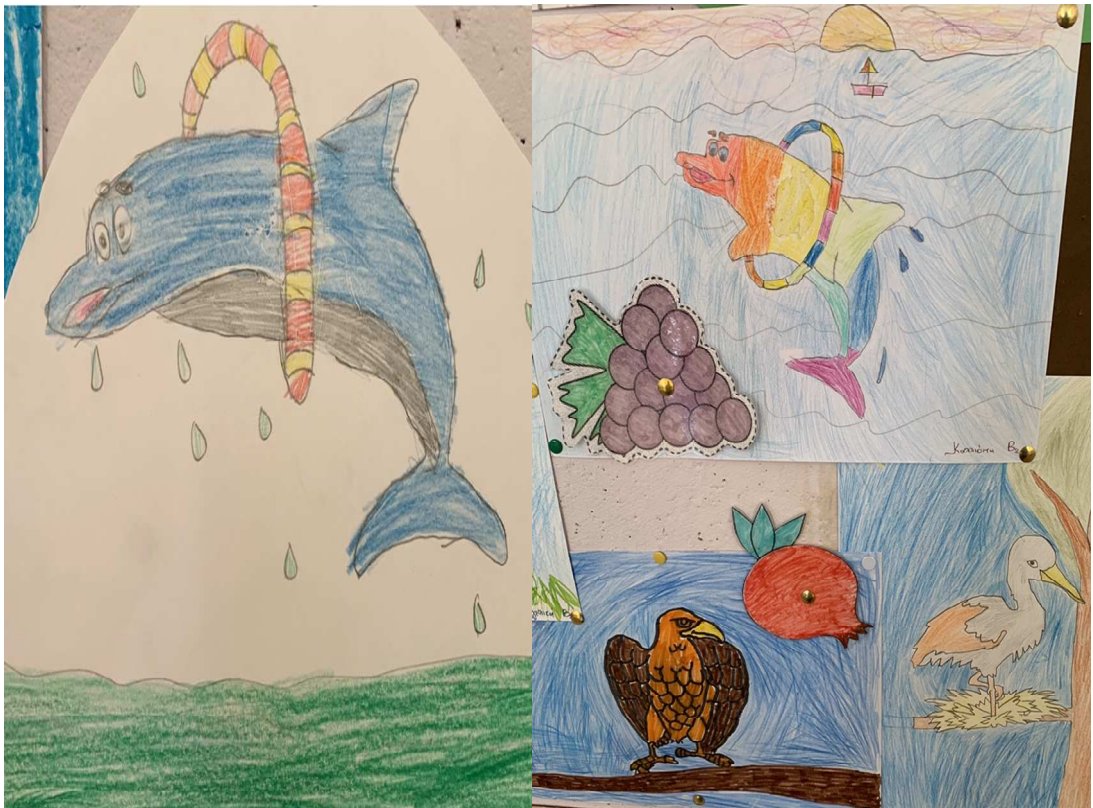
ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ “ΜΕΓΑΛΟΙ” ΖΩΓΡΑΦΟΙ

9. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΒΙΒΛΙΟΥ- ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ

Οι εργασίες των μαθητών γράφτηκαν στον υπολογιστή, εμπλουτίστηκαν με φωτογραφίες και έγιναν ένα όμορφο και χρήσιμο βιβλίο το οποίο πήρε κάθε παιδί σαν ενθύμιο των πρώτων δυο χρόνων της σχολικής του ζωής.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Συμπερασματικά, μπορούμε να πούμε ότι οι μαθητές σε όλη τη διάρκεια της υλοποίησης του σχεδίου εργασίας συμμετείχαν σε ικανοποιητικό βαθμό. Η συνεργασία τους ήταν αρκετά καλή και ανέπτυξαν πρωτοβουλίες δράσης. Το ενδιαφέρον των παιδιών έμεινε αμείωτο και η συμμετοχή τους ήταν ενεργητική. Το θέμα τους άρεσε και το έδειξαν έμπρακτα. Έμαθαν να συνεργάζονται, να παίρνουν πρωτοβουλίες, και να βοηθάει το ένα το άλλο . Έμαθαν να συζητούν, να σέβονται τον συνομιλητή τους, να περιμένουν τη σειρά τους. Χάρηκαν, έπαιξαν, διασκέδασαν, ευχαριστήθηκαν, εντυπωσιάστηκαν, συμμετείχαν, εκφράστηκαν. Δόθηκαν τα κίνητρα για να αποκτήσουν οι μαθητές συμπεριφορές που προάγουν τη ζωοφιλία και την προστασία των ζώων που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν . Διαμόρφωσαν θετικές στάσεις για το σεβασμό της ισορροπίας της φύσης. Οι στόχοι που τέθηκαν αρχικά υλοποιήθηκαν σε μεγάλο βαθμό.

ΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΑ ΕΙΔΗ

ΕΛΑΦΙ 1 :Καρμπάνου Στεφανία

ΕΛΑΦΙ 2 : Βουβαλίδου Βικτώρια

ΑΛΕΠΟΥ :Καβατζίκη Καλλιόπη

ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ: Μπραχόλι Νεφέλη

ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΣΚΙΟΥΡΟΣ : Σαββίδης Αλέξανδρος

ΛΥΚΟΣ: Καραμανίδης Στέφανος

ΒΑΣΙΛΑΕΤΟΣ: Τράντος Πέτρος

ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ: Φιλιππίδου Αγγελική

ΚΡΙ ΚΡΙ (ΑΓΡΙΟΓΙΔΟ) : Δαλαμαγκίδης Βλάσης

ΠΑΙΔΙΑ (ΔΙΑΣΩΣΤΕΣ ΖΩΩΝ) :

Κατερίνα Κυριακίδου

Ελένη Σλούκα

Χριστίνα Καρακούση

Πολυχρονιάδου Μαρία

Άννα – Ελένη Θρασκιά

Αθανασία Αντωνίου

Γιάννης Κανούλας

Παντελίδης Νίκος

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ ΔΑΣΚΑΛΑ

Τσαχιρίδου Βαρβάρα

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ - ΠΑΡΑΘΕΜΑΤΑ

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

Ο σκίουρος Βεργίλιος και το μικρό αδερφάκι

Μια φορά και έναν καιρό, σε ένα δάσος τόσο μακρινό, ζούσε μια τριμελής οικογένεια Σκίουρων. Ο μπαμπάς σκίουρος με τη μαμά σκιουρίνα αγαπούσαν πολύ το πρώτο τους παιδί, τον μικρό Βεργίλιο, αλλά δεν ήταν οι μόνοι: όλοι η οικογένεια, γιαγιάδες, παππούδες και θείοι σκίουροι του έδειχναν όλη τους την αγάπη. Του έφερναν πολλά όμορφα δώρα, του έκαναν τα χατίρια και δεν έχαναν καμία ευκαιρία για να του δείξουν την ευτυχία που τους έφερνε στην σκιουρο-οικογένεια με την παρουσία του. Τον αγαπούσαν μάλιστα τόσο πολύ, που κάθε Παρασκευή μόλις γυρνούσε από το σχολείο, τον περίμενε πάντα στο σπίτι ένα λιχουδένιο βελανίδι με γέμιση σοκολάτα.

Μια Παρασκευή ο μικρός Βεργίλιος γύρισε από το σχολείο και απόρησε: δεν ήταν πουθενά ο μπαμπάς και η μαμά. Έψαξε μήπως είχαν αφήσει κάπου το σοκολατένιο του βελανίδι, αλλά μάταια. Τον περίμενε όμως η γιαγιά Σκιουρίνα, η οποία του εξήγησε πως ο μπαμπάς και η μαμά ανέβηκαν στην οροφή του δεντρόσπιτου για να παραλάβουν το νέο του αδελφάκι από τον καλό πελαργό. Έτσι και έγινε. Μετά από δυο ώρες οι γονείς του Βεργίλιου επέστρεψαν με ένα καλάθι μέσα στο οποίο βρισκόταν ένα πανέμορφο, χαριτωμένο μικρό σκιουράκι. Μόλις ο Βεργίλιος αντίκρουσε τον μικρό του σκιουροαδελφό, αυτός του χάρισε ένα γλυκό χαμόγελο.

Τις βδομάδες που ακολούθησαν, όλη η προσοχή των γονιών και της οικογένειας έπεσε πάνω στο νέο μέλος της οικογένειας. Φρόντιζαν το μικρό σκιουράκι και του προσέφεραν όλη τους την στοργή. Ο μικρός Βεργίλιος άρχισε να νιώθει ότι κάπου είχε χάσει την αγάπη τους. Κοιτούσε με πολλή περιέργεια τον μικρό του

αδελφό, και προσπαθούσε να καταλάβει τι ακριβώς ήταν αυτό που έκανε τους γονείς του να του δείχνουν περισσότερη προσοχή. Δεν το χωρούσε το μυαλό του όλο αυτό που είχε συμβεί. Η υπόσχεσή τους όμως ήταν υπόσχεση: κάθε Παρασκευή μετά το σχολείο τον περίμενε το δώρο του, το βελανίδι με τη σοκολάτα.

Ένα απόγευμα Πέμπτης, οι γονείς του Βεργίλιου έφυγαν για επίσκεψη σε σπίτι φίλων. Ο Βεργίλιος με τη γιαγιά και το μικρό αδελφάκι έμειναν πίσω. Ξαφνικά ο μπέμπης-σκίουρος άρχισε να κλαίει. Η γιαγιά Σκιουρίνα προσπάθησε να τον καθησυχάσει. Όσο οι δυο τους βρισκόταν στο σαλόνι, ο Βεργίλιος πήγε στην κουζίνα

για να φαχουλέψει τις λιχουδιές που συνήθως αφήνουν πίσω οι δικοί του. Τότε βρήκε την ευκαιρία και άνοιξε το μεγάλο ντουλάπι, το οποίο η μαμά του ποτέ δεν τον άφηνε να πλησιάσει. Μέσα σε αυτό είδε ένα μεγάλο, λαχταριστό βελανίδι τυλιγμένο με κορδέλα, και δίπλα του ένα μικρότερο, σαν αυτά που του φέρνουν οι δικοί του κάθε Παρασκευή. Μόλις το είδε κατάλαβε ότι οι δικοί του το ετοίμαζαν για να το δώσουν στον μικρότερο αδελφό του, και γέμισε ζήλεια. Για να τους τιμωρήσει, όσο δεν τον έβλεπε κανένας, πήρε το μεγάλο βελανίδι και το έκρυψε στο δωμάτιό του. Έπειτα κλείδωσε το ντουλάπι, αφήνοντας το μικρότερο βελανίδι στη θέση του, και επέστρεψε στο σαλόνι. Το βράδυ έπεσε για ύπνο σαν να μην συμβαίνει τίποτα.

Την επόμενη μέρα, Παρασκευή, που γύρισε από το σχολείο, κάθισε στο τραπέζι και περίμενε πως και πως το δώρο του. Όμως οι δικοί του άνοιξαν το ντουλάπι και τρόμαξαν:

"Κάποιος πήρε το δώρο του Βεργίλιου!", είπε ο μπαμπάς Σκίουρος τρομαγμένος.

"Μα πως είναι δυνατόν, αφού το ντουλάπι είναι κλειδωμένο", είπε η μαμά-Σκιουρίνα.

"Το δώρο του μπέμπη όμως είναι στη θέση του!", αναρωτήθηκε ο μπαμπάς Σκίουρος.

Έπειτα έκλεισαν το ντουλάπι και άρχισαν να ψάχνουν το σπίτι. Το έκαναν φύλλο και φτερό. Το μόνο δωμάτιο που δεν έψαξαν ήταν αυτό του Βεργίλιου, όπου είχε κρύψει το δώρο του. Απελπισμένοι και λυπημένοι γύρισαν στο τραπέζι όπου υποσχέθηκαν στον Βεργίλιο να του φέρουν άλλο δώρο από αυτό που του είχαν ετοιμάσει. Ο Βεργίλιος ντράπηκε τόσο που άρχισε να κλαίει, αλλά οι δικοί του δεν κατάλαβαν τον πραγματικό λόγο.

Τότε είπε η γιαγιά Σκιουρίνα: "Επειδή ο Βεργίλιος είναι καλό παιδί, του έδωσα το σοκολατένιο βελανίδι χθες που λείπατε. Βεργίλιε, πήγαινε στο δωμάτιό σου να φέρεις το δώρο σου για να το δει ο μπαμπάς και η μαμά."

Έτσι και έγινε. Ο Βεργίλιος πήγε στο δωμάτιό του και έφερε το βελανίδι με την κορδέλα. Έπειτα, αφού πήρε το μάθημά του από την γιαγιά Σκιουρίνα, ευχαρίστησε τους γονείς του. Για να επανορθώσει έδωσε ένα κομμάτι από το σοκολατένιο του βελανίδι στον μικρό του αδελφό.

«Η αλεπού και ο πελαργός»

Μια φορά και έναν καιρό, σε ένα όμορφο χωριό ζούσε ένας πελαργός με τη γυναίκα του και τα παιδιά τους. Έξω από το χωριό ζούσε μια πονηρή αλεπού με κοκκινωπή γούνα και φουντωτή ουρά. Μια μέρα, ο πελαργός και η αλεπού έτυχε να συναντηθούν στο δάσος.

– Καλημέρα Κύριε Πελαργέ! Πώς από δω;

...τον ρώτησε η αλεπού.

– Ήρθα εδώ στο δάσος για να μαζέψω τροφή για τα παιδιά μου

...της απάντησε ο πελαργός.

– Ααα.. Μια και ήρθες στη γειτονιά μου, θα έρθεις να σου κάνω το τραπέζι;

Ο πελαργός παραξενεύτηκε με την πρόταση της αλεπούς, αλλά στο τέλος δέχτηκε. Πήγε λοιπόν στο σπίτι της, κάθισε στο τραπέζι και η αλεπού τον σέρβιρε μια ζεστή και αχνιστή σούπα σε ρηχό όμως, πιάτο. Τότε κατάλαβε ο πελαργός, πως η αλεπού ήθελε να γελάσει μαζί του, αφού με το μακρύ του ράμφος ήταν αδύνατο να φάει τη σούπα σε ρηχό πιάτο.

Έκανε λοιπόν πως έτρωγε και αφού τελείωσε και η αλεπού, την ευχαρίστησε και της είπε:

– Ήταν πολύ νόστιμη η σούπα. Για να σου ανταποδώσω την φιλοξενία, θέλεις να έρθεις αύριο στο δικό μου σπίτι να φάμε μαζί;

Η αλεπού δέχτηκε την πρόταση του και ο πελαργός ξεκίνησε για το σπίτι του. Σε όλη τη διαδρομή σκεφτόταν ότι η αλεπού τον κορόιδεψε και ότι θα έπρεπε να πάρει το μάθημά της.

Την επόμενη μέρα, ο πελαργός εξήγησε στη γυναίκα του τί του έκανε η αλεπού. Έτσι, της ζήτησε να ετοιμάσει ένα πολύ ωραίο δείπνο και να το σερβίρει σε γυάλες με ψηλό λαιμό. Όταν πλησίαζε η ώρα, η αλεπού, κουνιστή και λυγιστή, κουνώντας την φουντωτή

ουρά της με καμάρι, ξεκίνησε για το σπίτι του πελαργού. Χτύπησε την πόρτα και η οικογένεια την υποδέχτηκε με χαμόγελο.

– Τι ωραία που μυρίζει! Μου τρέχουν τα σάλια! σχολίασε η αλεπού.

Κάθισε στο τραπέζι, κι ο πελαργός με τη γυναίκα του έφεραν τις γυάλες. Ο πελαργός έχωσε αμέσως το ράμφος του μέσα στον ψηλό λαιμό της γυάλας και άρχισε να τρώει το φαγητό του με μεγάλη όρεξη. Η αλεπού προσπάθησε να χώσει τη μουσούδα της, αλλά άδικος κόπος. Ούτε μια μπουκιά δεν κατάφερε να φάει.

Αφού τελείωσε το φαγητό του ο πελαργός, σηκώθηκαν από το τραπέζι και η αλεπού προχώρησε μουτρωμένη και νηστική, αλλά χωρίς να πει λέξη. Καληνύχτισε την οικογένεια και έφυγε για το σπίτι της. Στο δρόμο σκεφτόταν συνεχώς, πως αν μαθευόταν το πάθημά της, τα άλλα ζώα δε θα την είχαν πια σε υπόληψη. Και τότε κατάλαβε η αλεπού ότι το έξυπνο πουλί από τη μύτη πιάνεται.

Ελάφι και λιοντάρι

Ελληνικό γραμματόσημο που απεικονίζει στιγμιότυπο από τον μύθο του Αισώπου «Ελάφι και λιοντάρι»

Ένα ελάφι είχε διψάσει και βρέθηκε κοντά σε μια πηγή. Έσκυψε να πει νερό και καθώς έπινε, είδε την αντανάκλασή του. Χάρηκε θαυμάζοντας τα υπέροχα κέρατά του. Μεγάλα και επιβλητικά, στόλιζαν το κεφάλι του. Έτσι όπως ήταν σκυμμένο, παρατήρησε και τα πόδια του και δεν του άρεσε που ήταν λεπτά και αδύναμα. Τον θαυμασμό για τα κέρατά του, διαδέχτηκε η στεναχώρια για την εικόνα στα πόδια του.

Ενώ έπινε ακόμη και σκεφτόταν αυτά, εμφανίστηκε ένα λιοντάρι κι άρχισε να κυνηγάει το ελάφι. Το ελάφι έτρεχε στην πεδιάδα πιο γρήγορα και ήταν πιο ευέλικτο από το λιοντάρι. Μετά από λίγο βρέθηκαν σε ένα δάσος και κάποια στιγμή το ελάφι, περνώντας

κάτω από ένα χαμηλό δέντρο, σκάλωσαν τα κέρατά του στα κλαδιά του δέντρου. Έτσι, το λιοντάρι κατάφερε να το πιάσει κι άρχισε να το κατασπαράζει. Λίγο πριν ξεψυχήσει το ελάφι, ψιθύρισε...

Τί κακότυχο που είμαι. Θα μπορούσα να σωθώ από αυτά που αντιπαθούσα και τελικά με πρόδωσαν αυτά που εμπιστευόμουν και περηφανευόμουν για μένα.

Στους κινδύνους, η σωτηρία μπορεί να έρθει από «φίλους» που δεν το περιμέναμε κι αυτούς που εμπιστευόμασταν, τελικά να μας προδώσουν...

Ο ΨΕΥΤΗΣ ΒΟΣΚΟΣ

Τα παλιά τα χρόνια, σ' ένα
Κάθε μέρα έβγαζε
και το βράδυ
του. Φίλους δεν
τ' αλλα παιδιά.

χωριό ζούσε ένας μικρός βοσκός.
για βοσκή το κοπάδι του στα λιβάδια
γυρνούσε κουρασμένος στο σπίτι
είχε κι ούτε προλάβαινε να παίξει με

Έτσι λοιπόν, για να διασκεδάσει, σκέφτηκε να παίξει ένα
παιχνίδι Φώναζε με ολη του τη δύναμη στους χωρικούς <
Λύκος, λύκος...! Τρέξτε χωριανοί! Βοήθεια!

Κι αυτοί άφηναν τις δουλειές τους κι έτρεχαν με τα
σκυλια τους να διώξουν το λύκο και να σωσουντο παιδί
Μα όταν έφταναν στο κοπαδι πουθενα ο λυκος. Μια, δυο, τρεις φορές, στο
τελος καταλαβαν πως ο μικρος τους κοροϊδευε. Θυμωσαν
πολύ μαζί του και γύρισαν στις δουλειές τους. Όμως, το κακό δεν άργησε
να γίνει. Αυτή τη φορά ένας τεράστιος γρίζος λύκος, στ' αληθεια, όρμησε στο
κοπάδι. Ο μικρός φώναζε με ολη του τη δύναμη
:Λύκος, λύκος! Βοήθεια! Βοήθεια!>>>
Όσο κι αν φώναζε όμως, κανείς δεν τον πίστευε.

Κι ο λύκος κατασπάραξε το κοπάδι του. Οι χωριανοί νόμιζαν
πως ο μικρός άρχισε πάλι τα γνωστά του αστεία και δεν του
έδωσαν σημασία. Όταν κάποια στιγμή έφτασαν κοντά του
μετά κι όταν πια είχε γίνει το κακό, τον βρήκαν να κλαίει
κρατώντας στα χέρια του του ένα νεογέννητο αρνάκι που

σώθηκε.

Αυτός ο μύθος σημαίνει πως τους ψεύτες δεν τους πιστεύει κανείς ακόμη κι
όταν λένε την αλήθεια.

Η κουκουβάγια και η πέρδικα

Ανθολόγιο Λογοτεχνικών Κειμένων (B Δημοτικού)

Μια μέρα συνάχτηκαν όλα τα πουλιά και συμφώνησαν να βάλουν

τα παιδιά τους στο σχολείο να μάθουν γράμματα. Ηύραν* και δάσκαλο και τον διόρισαν. Άνοιξαν το σχολείο κ' επήραν τα παιδιά τους και τα έγγραψαν.

Ύστερα από λίγες μέρες μερικά παιδιά πήγαν στο σχολείο και δεν ήξεραν το μάθημά τους. Ο δάσκαλος τα άφησε νηστικά το μεσημέρι. Μέσα στα παιδιά που έμειναν τιμωρία ήταν και το παιδί της κουκουβάγιας.

Η κουκουβάγια, άμα είδε πως εσχόλασαν τα παιδιά το μεσημέρι και το μωρό της δεν εσχόλασε, επήρε λίγο ψωμί κ' επήγε στο σχολείο να του το δώσει.

Καθώς επήγαινε, την έφτασεν η πέρδικα. Έμεινε κ' εκείνης το μωρό της νηστεία, κ' επήγαινε να του δώσει λίγο ψωμί. Λέγει η πέρδικα της κουκουβάγιας:

— Να χαρείς τα μάτια σου, γείτονα. Έχω πολλή δουλειά και σε παρακαλώ να πάρεις και του μωρού μου το φαί του.

— Το παίρνω, γειτόνισσα, λέγει η κουκουβάγια, αλλά δεν ξέρω το μωρό σου ποιο είναι.

— Ω, λέγει η πέρδικα, όσο γι' αυτό είναι πολύ εύκολο να το βρεις. Το μωρό μου είναι το πιο όμορφο μωρό του σχολείου!

Η κουκουβάγια πήγε στο σχολείο.

Παρακάλεσε το δάσκαλο κι αυτός εδέχτηκε να δώσει το ψωμί του μωρού της. Ύστερα είπε του δασκάλου να την αφήσει να δει όλα τα παιδιά. Εκοίταξε καλά-καλά, δεν ήύρε το μωρό της πέρδικας. Εγύρισε πίσω, επήγε και ήύρε την πέρδικα και της έδωσε το ψωμί και της λέει:

— Τι να σου κάμω! Εκοίταζα μίαν ώραν και δεν το ήύρα το μωρό σου, γιατί μέσ' στο σχολείο δεν ήταν ομορφότερο μωρό από το δικό μου!

Ο Λαγός και η Χελώνα

Μια μέρα ο λαγός κοροϊδευε τη χελώνα για το αργό βάδισμα.

Ατάραχη, γυρίζει προς το μέρος του και του λέει:

«Ας κάνουμε ένα αγώνα δρόμου για να δούμε ποιος είναι ο γρηγορότερος».

Ο λαγός έσκασε στα γέλια ακούγοντας τη χελώνα, αλλά αποδέχτηκε την πρόκληση. Ο αγώνας ορίστηκε για το επόμενο πρωινό.

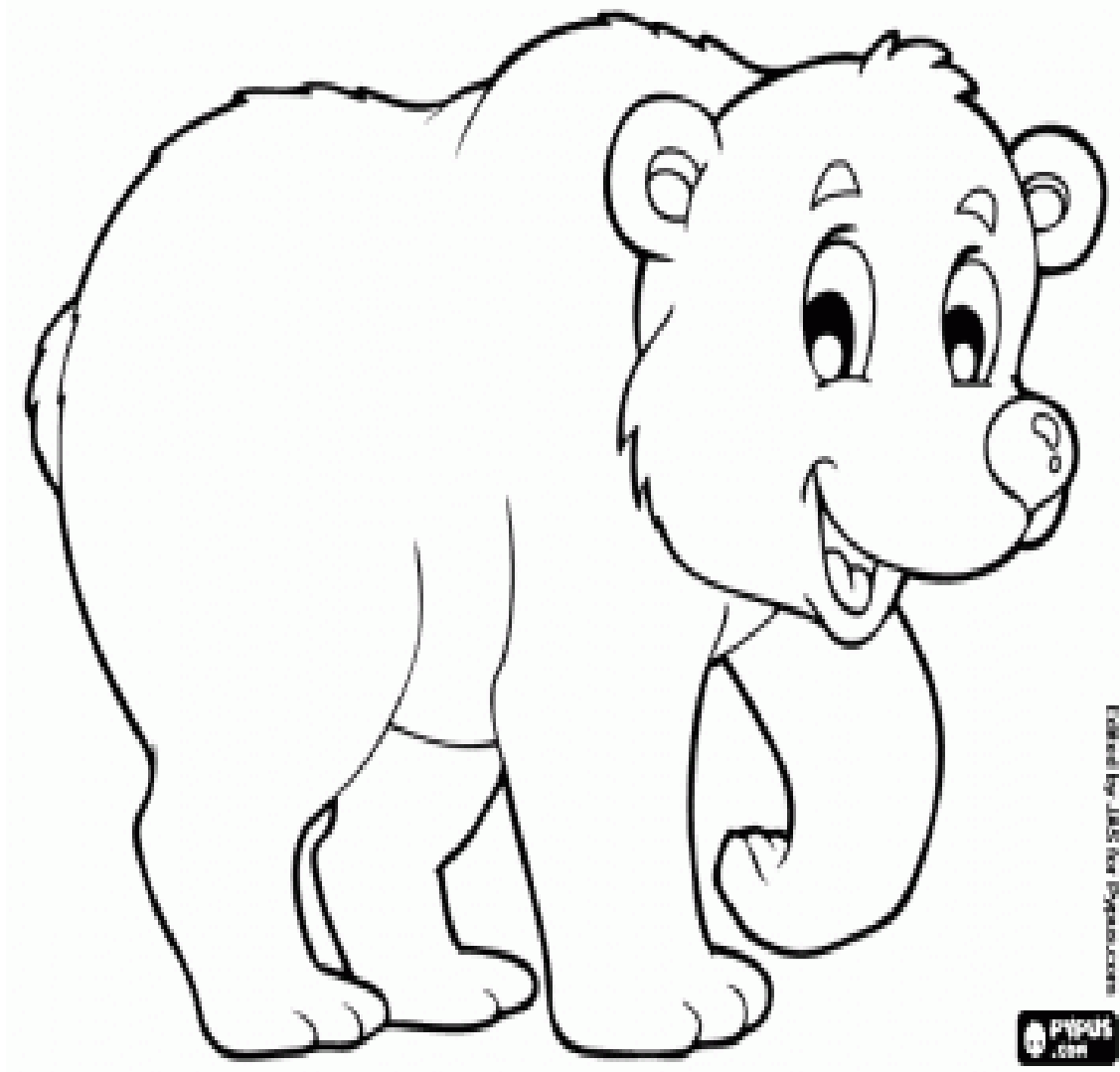
Η αλεπού έδωσε το σύνθημα και ο αγώνας άρχισε.

Η χελώνα άρχισε να περπατάει, αργά βέβαια, αλλά με σταθερά βήματα προς το τέρμα.

Ο λαγός βλέποντας τον αργό ρυθμό της αντιπάλου του, σίγουρος για τη νίκη του, στο μέσο της διαδρομής, ξάπλωσε κάτω από ένα δέντρο και κοιμήθηκε.

*Όταν ξύπνησε, ήταν ήδη αργά, αφού η χελώνα
είχε ήδη φτάσει στο τέρμα κερδίζοντας τελικά τον αγώνα.*

*[Ο μύθος δηλώνει ότι συχνά η κοπιαστική προσπάθεια νικάει το
φυσικό χάρισμα, όταν αυτός που το έχει δεν το καλλιεργεί.]*

Edited by JAG for Pops.com

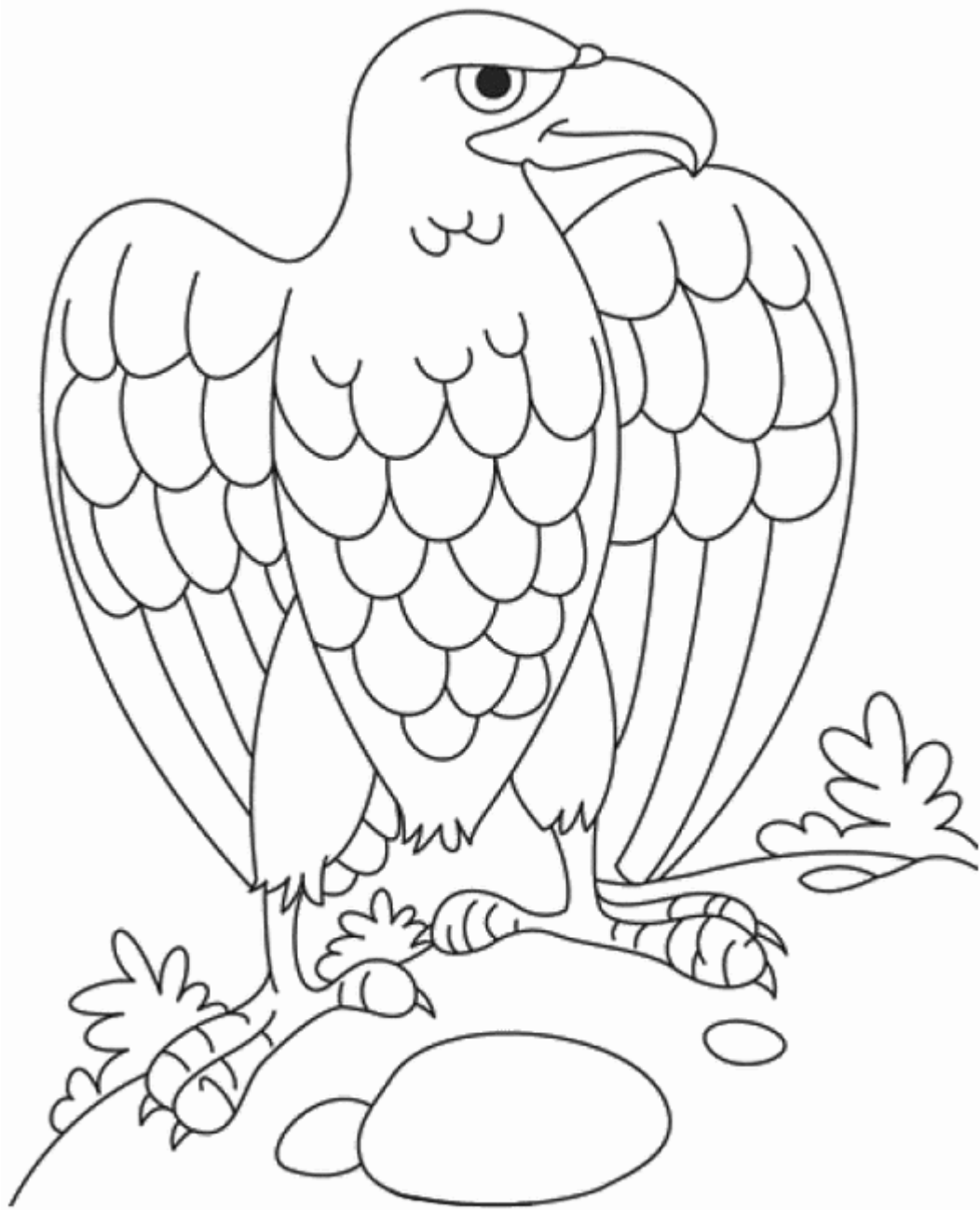

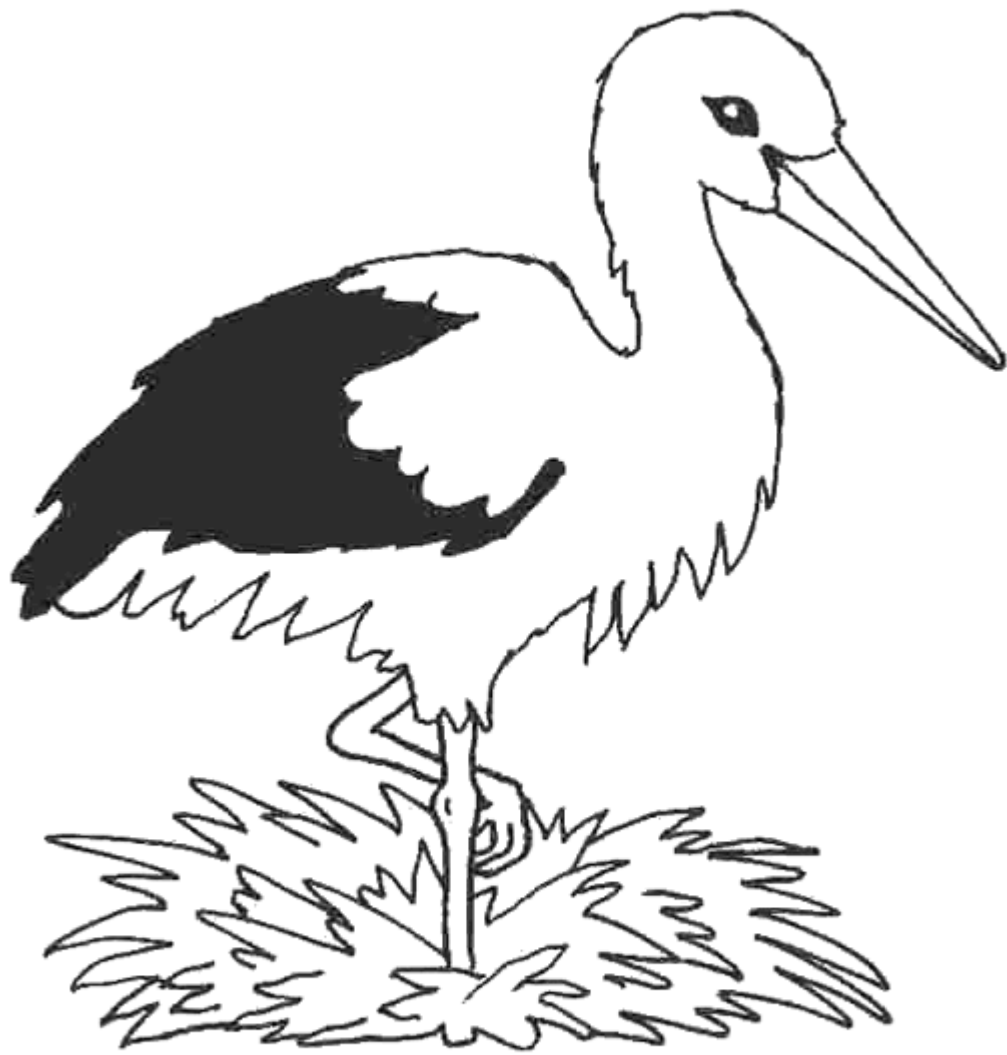

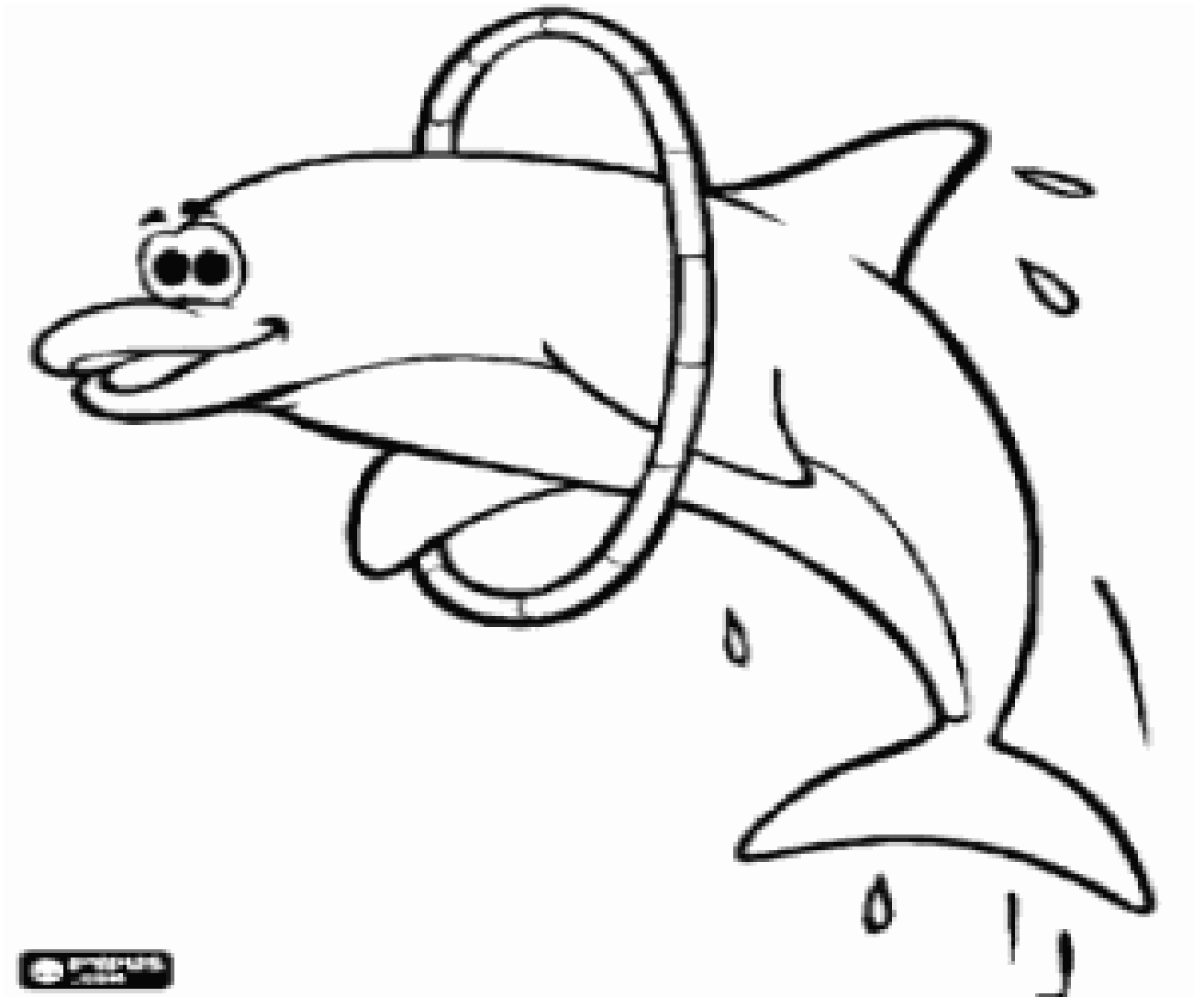

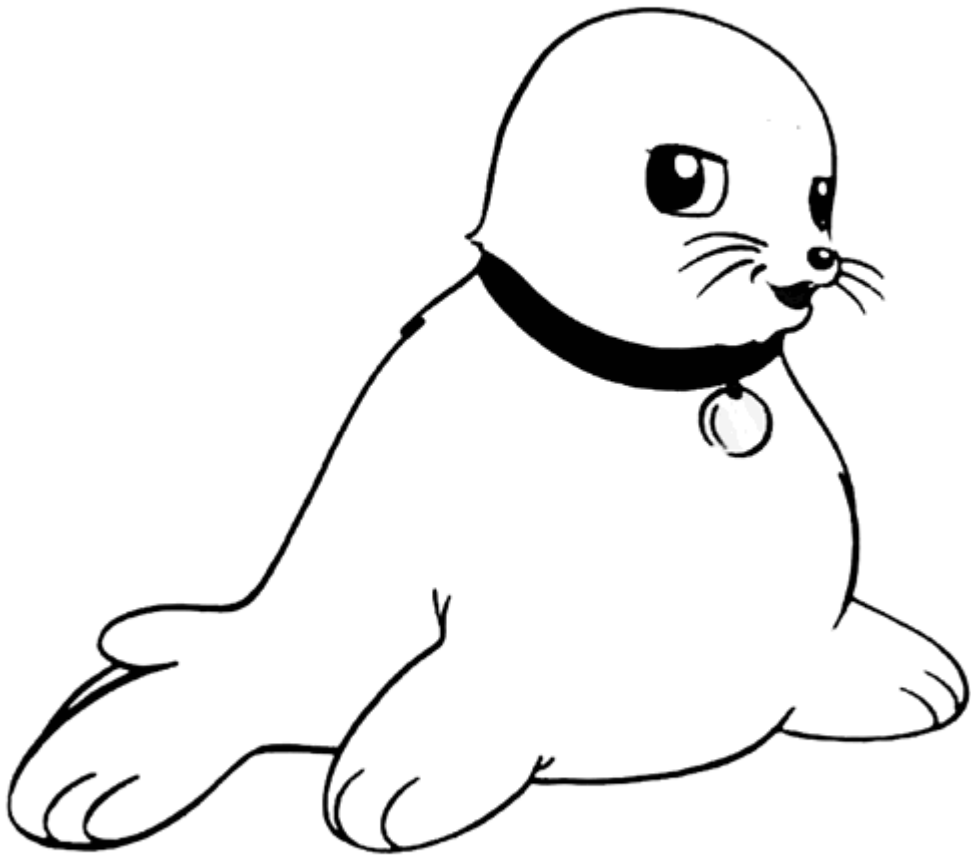
www.shutterstock.com · 320031488

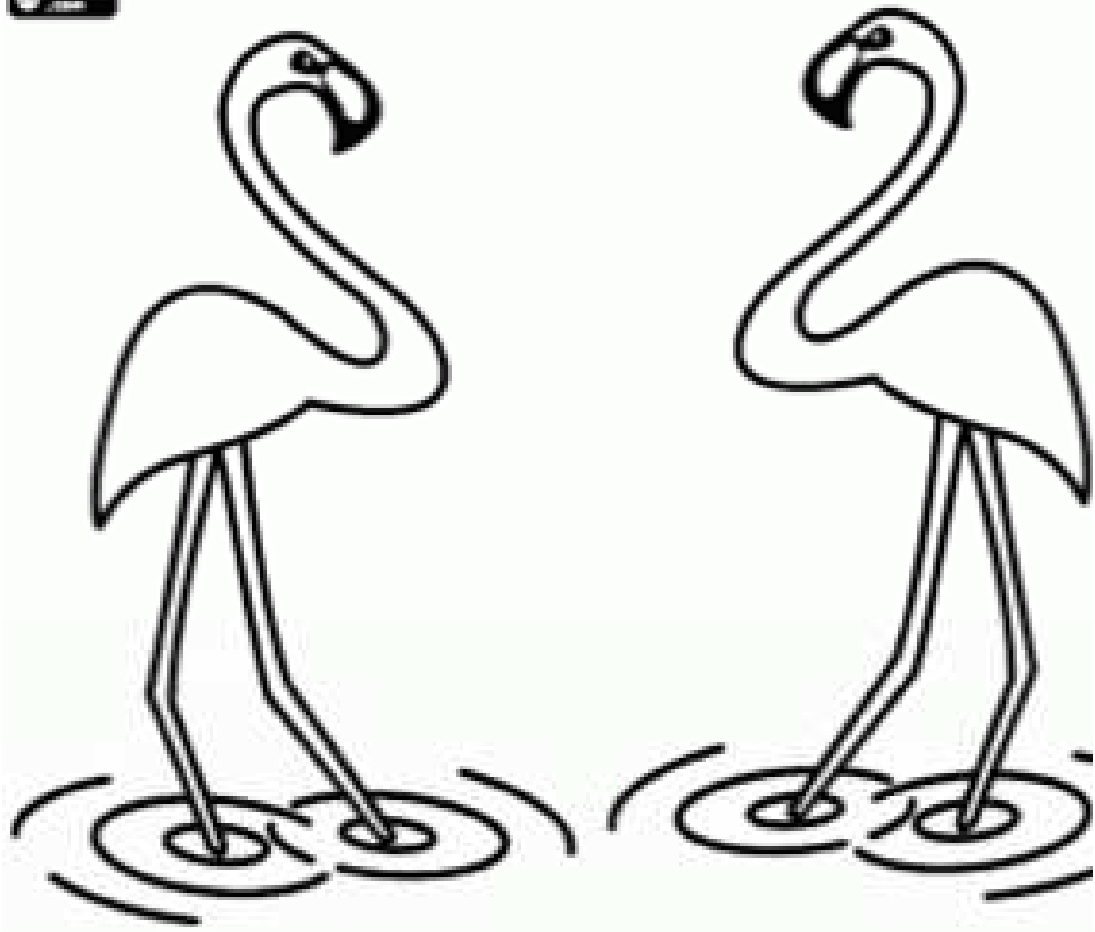

**Αφιερωμένο σε όλους τους
μαθητές του Β2 (2018-2019)
Με πολλή αγάπη η δασκάλα
σας, Τσαχιρίδου Ρούλα.**